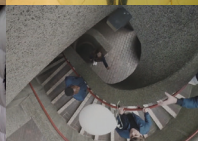
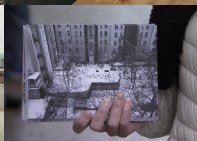

Section Three

**7. BUDAPESTI ÉPÍTÉSZETI
FILMNAPOK** | 2015. MÁRCIUS 5-8. | TOLDI MOZI

**7TH BUDAPEST ARCHITECTURE
FILM DAYS** | 5-8 MARCH 2015 | TOLDI CINEMA

A KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT BEMUTATJA

7. BUDAPESTI ÉPÍTÉSZETI FILMNAPOK

2015. MÁRCIUS 5-8. | TOLDI MOZI

THE HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE
CENTRE PRESENTS

7TH BUDAPEST ARCHITECTURAL FILM DAYS

5 - 8 MARCH 2015 | TOLDI CINEMA

KÖSZÖNTŐ

Idén márciusban hetedik alkalommal rendezzük meg a Budapesti Építészeti Filmnapokat. A fesztivált a KÉK – Kortárs Építészeti Központ nyolc évvel ezelőtt azzal a céllal indította útjára, hogy a kortárs építészet, urbanisztika és design legfontosabb kérdéseit a film médiumán keresztül hozza közelebb a közönséghez. Azóta kiderült, hogy a felhívásunkra érkező és a látókörunkbe kerülő filmek sokkal többet tudnak ennél: olyan nézőpontokat, megközelítéseket, rétegeket fednek fel az épített környezetben, amelyek segítségével teljesen másképpen tudunk tekinteni a körülöttünk élő városra. Amelyeken keresztül felfigyelünk a városi élet problémáira, hiányosságaira, és felfedezzük a városi térben, társadalomban, közösségekben rejlő kihasználatlan lehetőségeket.

Az idei Filmnapok legfontosabb célja, hogy felrázson és olyan szempontokat adjon, amelyek cselekvési lehetőséget biztosítanak egy jobb városi élet, jobb városi környezet megteremtésére. A kiválasztott kísérleti- és dokumentumfilmekben erős hangsúly kerül a közösségi élet- és lakásformákra, a kollektív, saját kézzel való alkotás folyamataira, a használatközpontú, alkalmazkodni képes városokra és épületekre, a városainkban sajátos zárványként élő díszletvárosokra: a vidámparkokra és városmásolatokra, az autóknak átengedett városrészeket meghatározó infrastruktúra-szörnyekre és a kelet-európai politikai átalakulások építészeti nyomaira.

A márciusi filmnapok különlegessége, hogy a filmek nagy részét rendezőik jelenlétében vetítjük, és vendégünk lesz Herman Hertzberger sztárépítész is. Hasonlóan a korábbi évekhez, a fesztivál idén sem korlátozódik a Toldi mozi tereire: a fesztivál záróeseményeként az elmúlt év egyik filmes kísérletét, a Wim Wenders által kezdeményezett és Wenders mellett Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin és Karim Aïnouz

rendezésében megvalósult 3D épületportrékat mutatjuk be az Uránia moziban. A nyitóesemény hangulatát pedig a tavalyi siker után ismét Budapest főépítészének dj szettje alapozza meg.

A márciusi Filmnapok után továbbra is érdemes lesz böngészni megújult honlapunkat, és követni minket a közösségi médiában: tavasszal és nyáron a fesztivál a város különböző pontjain is megjelenik majd, helyspecifikus vetítésekkel, égetően aktuális témákban.

Épületben laksz? Szereted a filmeket? Akkor a Toldi moziban a helyed március első hétvégéjén!

Fehér Gábor, Huszár Daniella, Polyák Levente, Soltész Noémi

Közösségben élni

A lakhatás kérdése az elmúlt években a nagyvárosi viták középpontjába került. Miközben egyes városokban az emelkedő lakásárak kiszorítják a központi területekről a közepes és alacsony jövedelműeket, a helyi közösségek különböző módszerekkel válaszolnak a folyamatra. Egyes lakók önvédelmi közösségekbe szerveződnek, mások üres területeket foglalnak el vagy vásárolnak meg, és alakítanak újszerű lakóközösségekké. Filmjeink szereplőit számos tényező akadályozza: a hatalomnak és az ingatlanspekulációnak való kiszolgáltatottság, a szomszédoktól való félelem, a döntéshozatal és a közösségi élet hétköznapi nehézségei.

Telepi álmodozás (Andrea Luka Zimmerman, 2015, 84')

Christiania, egy társadalmi kísérlet 40 éve (Robert Lawson, Richard Jackman, 2014, 76')

Belső kert (Marika Pecháčková, 2014, 34')

Élet a koporsógyárban (A. Dworschak, M. Rieper, C. Schmauser, 2013, 48')

Ha te építéd

Az építészeti piac átalakulása és a gazdasági válság során egyre nagyobb szerepet kapnak az önszerveződő, közösségi építészeti projektek. Építész kollektívák és építőtáborok szerveződnek, amelyek gyakran hivatalos megrendelők nélkül, közösségekkel együttműködve, a helyi igényeket felmérve dolgoznak, talált anyagokat újrahasználva és a munkafolyamatokba önkénteseket bevonva töltenek meg étellel városrészeket. Filmválogatásunk olyan kezdeményezéseket mutat be, amelyekben az épített struktúrákról és tárgyokról az újraértékelt terekre, az együtt létrehozott helyzetekre, az építés, alkotás folyamatára és szakértelmére kerül a hangsúly.

A Maker mozgalom (Mu-Ming Tsai, 2014, 66')

H2T (Fabio Petronilli, 2014, 19')

Ha te építéd (Patrick Creadon, 2013, 86')

Alkalmazkodó városok

A modernista városépítészek a hétköznapi élet megrendíthetetlen kereteit kívánták létrehozni, de ez az ambíció a huszadik század második felére lényegesen meggyengült. A hétköznapi élet megtervezése helyett az építészek egyre több helyet adtak a változásnak, építészeti válaszokat keresve arra a kérdésre, hogy miként lehet az igényekkel együtt változó városi struktúrákat létrehozni. Míg a japán metabolisták a város organikus növekedésének építészeti struktúráit kívánták megalkotni, a kortárs megapoliszok építészek nélkül növekednek tovább, lakóik formálják őket: filmjeink a folyamatosan változó nagyvárosokról, a változás építészeti és nem építészeti eszközeiről szólnak.

A metabolizmuson túl (Stefanie Gaus, Volker Sattel, 2014, 41')

Mikrotópia (Jesper Wachtmeister, 2013, 52')

Mumbai: nagyváros nyomás alatt (Markus Kneer, Daniel Schwartz, 2014, 15')

Gran Horizonte: egy nap alatt 80 világ körül (Martin Andersson, Daniel Schwartz, 2014, 45')

Város a városban

Bár általában a vidámparkok a városok perifériáin helyezkedtek el, szerepük abban mégis központi volt, hogy számos tekintetben előrevetítették a 20. század showbiz városait és 21. század témaparkjait. Egyes városokban a hagyományos vidámparkok régen hanyatlásnak indultak, máshol viszont egész városrészeket foglalnak el, néha önálló, városon belüli városnak álcázva magukat. Filmjeink díszletvárosokon, témaparkokon és a kortárs tájépítészetten keresztül mutatják be a vidámparkok formaváltozásait.

Elhagyott színpalak (Rä Di Martino, 2012, 9')

Nantes szigetének gépóriásai (Dominique Deluze, 2013, 52')

Szegény ember bolondsága (Micropunta, 2009, 58')

Kétszeres boldogság (Ella Raidel, 2014, 74')

Nem tervezett hatás

Sok modernista tervező gépészeti szerkezetként tekintett a városra, feladatukat az emberek, a tárgyak és az energia szabad áramlásának megteremtésében látva. A 20. század nagy modernizációs hullámai autópályákkal, hidakkal, felüljárókkal rajzolták újra a hagyományos európai városokat. A százéves római külváros fölé magasodó Tangenziale vagy a London és Amszterdam köré csomót kötő M25 és A10 azonban nem egyszerű infrastrukturális elemek, hanem sajátos történetek, helyzetek, nézőpontok megtestesítői is, ahogyan egyik filmünk fogalmaz: „mérgező építészeti terror”.

Nem tervezett hatás (Richard Raber, 2012, 4')

Felüljáró (Emanuela Liverani, 2014, 6')

A körgyűrű (Daryl Mulvihill, 2014, 8')

London Körpálya (Christopher Petit, Iain Sinclair, 2002, 77')

Rövidfilmek – Túlélítve és befejezetlenül (91')

—— **Fél életek** (Amy Lunn, 2014, 3')

—— **Lazika, a szellemváros** (Mariam Natroshvili, Detu Jintcharadze, 2014, 6')

—— **Kiállított otthon** (Laura Engelhardt, Nina Gschlöbl, 2014, 18')

—— **Házak mindenkinek** (Gereon Wetzel, 2013, 54')

—— **Megfelelő** (Sinem Serap Duran, 2011, 10')

Kelet-európai örökség

Három évvel ezelőtt indítottuk útjára a régió filmterméséből válogató Közép-Európai Építészeti Filmcserét, a program az évek során jelentős gyűjteménnyé nőtte ki magát: válogatásunk e gyűjtemény legújabb darabjait mutatja be. Olyan kelet-európai történeteket ismerhetünk meg, amelyek mindenkinek ismerősek, és egy távolabbról érkezőnek talán nem is érthetőek. Hogyan lehet az, hogy nem bízunk a szomszédainkban – akiket nem ismerünk, és ők sem akarnak ismerni minket – annyira sem, hogy közös ügyeinkben együtt járjunk el, vagy az, hogy

mit jelent egy évente csupán egy ünnepen használt köztér? Közös témáink közé tartoznak a rendszerváltás építészeti aspektusai is: sosem látott bankok nőttek a földből; határok, határállomások tűntek el; ikonikus kommunista épületek, köztéri szobrok és dizájnok váltak funkciótlaná vagy kínossá egyik napról a másikra. Furcsa, egyben nagyon is ismerős, önreflexív és vidám történetek szomszédainkról.

Kővé vált emlékek (Paula Ďurinová, Petra Burzová, Jiří Majer, 2013, 11')

Neon (Eric Bednarski, 2014, 52')

Rövidfilmek – Kelet-európai mesék (100')

—— **Kishatár** (Lisbeth Kovacic, 2014, 25')

—— **A pénz templomai** (Jana Pavlová, Martin Hrubý, 2013, 31')

—— **Üdülő** (Martin Hrubý, 2014, 24')

—— **Superjednostka** (Teresa Czepiec, 2014, 20')

Portrék

Az építészeti filmek klasszikus műfaja a portréfilm. Építészek portréi helyett azonban idén épületek portréiból válogatunk: Herman Hertzberger iskolaépületeitől Hans Scharoun berlini hangversenytermén, a Pompidou Központon és brutalista mesterműveken keresztül a norvégiai Halden börtönéig olyan egyedülálló épületeket mutatunk be, amelyek fontos szereplőivé váltak lakóik, használóik életének.

Az iskola mint város (Moniek van de Vall, Gustaaf Vos, 2012, 50')

Túláságosan régóta (Callum Cooper, 2014, 4')

Barbakánia (Ila Bêka, Louise Lemoine, 2014, 90')

A kultúra katedrálisai (Wim Wenders, Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin, Karim Ainouz, 2014, 165')

Letűnt álmok

Huszár Daniella

Film: Telepi álmodozás (Andrea Luka Zimmerman, 2015, 84')

Március 5. Csütörtök - 19:00

A 7. Építészeti Filmnapok egyik kiemelt témája a lakhatás kérdése. A blokk legerősebb filmje, az idei filmfesztivál nyitófilmje a Telepi álmodozás, mely a londoni Haggerston Estate lakótelep lebontás előtti végnapjairól szól. Azért választottuk ezt a filmet, mert különös érzékenységgel és univerzális nyelven érint egy a mindennapi életünket meghatározó közpolitikai kérdést, egy gyakran kimondatlan, lappangó válságjelenséget, amely hazánkban épp annyira aktuális, mint a szigetországban. Emellett a film a lakhatásról mint alapvető emberi jogról beszél, az egymás mellett élés normáiról, egy a tudatosult veszteség nyomán életre kapó, újjászülető közösség mindennapjainak ábrázolásával. A minden ízében emberi filmnek már az első pár képkockával sikerül a telep lakóival kapcsolatos általános sztereotípiák eloszlatása, a kirekesztettség és alulreprezentáltság pillanatnyi feloldása. A film különleges megoldásokkal bír a résztvevő megfigyeléstől a performanszig. A rendezőnő maga is a lebontásra ítélt egyik ház lakója volt 17 éven át, a filmet hét évig forgatta, hogy az empátia és intimitás mesterei vegyítése jöhessen létre benne.

A rendezőnő saját szavaival: "Fontosnak érzem elmondani, hogy a film nem erről a közösségről szól, hanem ebből a közösségből jött létre. Számos filmes regiszteren és stratégián keresztül igyekszik megfogni az épület utolsó pár, igazán utópisztikus évét, egy olyan korszakot, amikor – mivel az épület le-

bontása elkerülhetetlen volt – , új, ugyanakkor időben korlátozott társadalmi és szervezeti viszonyok alakultak ki, melyek új megközelítésben látatták, hogyan vehetik birtokba a lakók az épület tereit.

A film a címben szereplő épület „struktúrájára” koncentrálnak, nem pusztán építészeti értelemben; nem csak azt vizsgálja, hol lakunk, hanem azt is, hogy hogyan. Feltárja mindazt a sokrétű tényezőt, melyek leginkább meghatároznak minket más emberekkel szemben, ugyanakkor kikezdi ezt a sokszor túlságosan egyoldalú definíciót, és bemutatja a lakóközösség komplex sokszínűségét.

A film tehát a lakhatásról szól, és azokról a közpolitikai eszközökről, amelyek miatt az ember kormányzati és pénzügyi döntések kegyelmére szorul. De remélem, hogy sokkal inkább szól arról, hogy tartozunk valahová ebben a világban, és hogy milyen jelentősstruktúrák léteznek, amelyek az egyéni és társadalmi létezését meghatározhatják. Hogyan állhatunk ellen a kizárólag társadalmi osztályon, nemen, képességeken, illetve azok hiányán, vagy akár földrajzi helyzeten alapuló beskatulyázásnak? Hogyan fejezhetjük ki kreatívan és közösen a létezésünkben rejlő lehetőségeket?”

London Orbital

Szemerey Samu

Film: London Körpálya (Christopher Petit, Iain Sinclair, 2012, 77')

Március 7. Szombat - 17:15

Óda a világ leghosszabb elkerülő útjához, fikció, dokumentum és reflexió határain mozgó filmes párbeszéd, road movie egy önmagába záródó autópálya és a közrefogott város körül – Iain Sinclair és Chris Petit munkája műfajokon átlépve térképezi fel London tudatalattiját.

Kinek ne jutott volna eszébe az M0 valamelyik szakaszán, hogy mi van valójában ott, ahol ő és mindenki más csak áthajt? Hogy mi történik az átmeneti zónában, ahol a hagyományos fogalmak szerinti város véget ér? A nagyváros pereme mindig is a képzelet és az ismeretlen vidéke volt, kísérleti terep, ahol a történelem alól felszabaduló épített környezet vad-hajtásain az egyes korszakok egészen más arca mutatkozik meg. A London Orbital kézikönyv és útirajz, ami elvezet az ezredfordulón a New Labour alatt fellendülő városfejlesztés ellentmondásainak és kérdéseinek forrásvidékére.

Sinclair azonos című regénye megelőzte a filmet, miután a szerző egy év alatt gyalogosan végigjárta a Londont övező 188 kilométer hosszú M25 körgyűrű útvonalát. A mű középpontjában a város pszichoanalízise, lelki földrajzának feltérképezése áll, aminek során az épített környezetből feltárul annak rejtett, gyakran abszurd, szürreális vagy egyenesen okkult emlékezete. A Chris Pettivel közösen készített film ezt az utat járja újra, a séta megfigyelői nézőpontját az autópályára áthelyezve.

“Elmenni addig a pontig, ahol a város elveszti az eszét” – az egymásra torlódó

elmeügyintézetek, villák, logisztikai és bevásárló központok, mocsarak és lakóparkok között vezető utazás a lehetséges jövőök fellelhető hordalékát veszi számba. A széttöredezett vidéken felfeslik a város történeti arculata, hogy helyt adjon a jelenről és jövőről zajló lázalmoknak és képzelődéseknek. A Thatcher-korszakban épült M25 így válik pusztá infrastrukturális elemből a lebomló brit szociáldemokrácia földrajzának emlékművévé, ami a szuburbanizációt, a kereskedelem és a privatizáció fejlesztéseit és a város körüli zóna rejtélyes közegét monumentális látomássá fűzi össze.

Hogyan ábrázolható az elkerülő út monotonitása, az autózás végtelenbe fokozott, meditációba forduló unalma? A film radikális képi megoldásai egyszerre térképezik fel ezt a tudatállapotot, és az autópálya mögött szinte láthatatlanná vált, ám a kortárs város megértéséhez kulcsfontosságú tájat.

Azok a városok igazán jó helyek, amikről álmodni lehet. Ahol működik a képzelet, ott a jelen és a jövő nyitva áll. A London Orbital Bram Stoker, G. H. Wells, J. G. Ballard világába lépve vizsgálja a képzelet és idő, séta és vezetés, bevásárlás és terrorizmus, film és kép kérdéseit a kortárs városban.

Üdülő

Kovács Dániel

Film: Üdülő (Martin Hrubý, 2014, 24')

Március 7. Szombat – 18:45

Ritkán merül fel bennünk, hogy a történelmi figuráknak is volt magánéletük – talán azért, mert túlságosan el vagyunk foglalva a sajátunkkal. Pedig ők is rohantak a gyerekért az óvodába, veszekedtek, moziba jártak, mostak, főztek és vasaltak, és szerencsés esetben évente nyaralni jártak a családdal. A szocialista Magyarország elitje, Kádár Jánossal az élen, a szigorúan őrzött balatonaligai pártüdülőbe, a magyar tenger mellé; a szocialista Csehszlovákia elitje annak hegyvidéki másába, a Vltavából visszaduzzasztott, festői Orlik-víztározó mellett felépített üdülőtelepre.

Martin Hrubý filmje az Orlik-telep fordultatos történetét járja körül, a korabeli építető szövegéhez a mai pusztulás költői képsorait, a visszaemlékezésekhez a romok közé betelepülő élet kockáit párosítva. Míg a balatonaligai üdülő történetének feltárásával máig adósak vagyunk, dél-csehországi párhuzamáról megdöbbentő érdekességek derülnek ki. Építése rögtön azt követően megkezdődött, hogy 1954-1961 között elkészült a víztározó. A költségeket csökkentendő a csehszlovák állam bebörtönzött mérnökökkel, szakmunkásokkal dolgoztatott; akkoriban az a hír járta, hogy a koncepciók pereket kifejezetten a minőségi ingyen munkaerő megszerzésének szándéka indokolja. Az épületeket az üdülőtelepekre és nyaralókra szakosodott Le Corbusier-tanítvány, Jaroslav Vaculík tervezte, akit, hogy-hogy nem, az 1950-es évek végén sikkasztással vádoltak meg és letöltendő büntetésre ítélték, bár később idő előtt szabadon engedték. A telep építészetének magas színvonala jelen állapotában is élmény; a több évtized alatt toldozott-foldozott aligai

üdülőhöz képest kifejezetten egységes és fantáziadús, a csehszlovák modernizmus fontos emléke.

A magasrangú pártfunkcionáriusok üdülőjéről lévén szó, az Orlík házaiban olyan figurák fordultak meg rendszeresen, mint Antonín Novotný, a kommunista párt főtitkára, és utódja, az 1968-69 utáni „normalizace” időszakát levezénylő Gustáv Husák. A rendszerváltást követően – ellentétben az egy csomagban magánkézbe került és lassú pusztulásra, illetve zömében bontásra ítélt aligaival – az Orlík villáinak többsége az államtól a régi-új cseh felső tízezerhez vándorolt. A környező erdők például visszakerültek a Schwarzenberg család tulajdonába, a terület felett pedig (mint a filmből kiderül) egy ideig a kilencvenes években Csehország leggazdagabb embereként számon tartott, később emigrálni kényszerült nagy kaliberű maffiózó, Radovan Krejčíř emberei őrködtek. A villák többsége most üresen áll, a főépületet Hotel Orlík néven szállodaként működtetik, a csehszlovák nosztalgiát óvatosan kerülve, de a politikafüggetlen értékekre gondosan odafigyelve. Ez nem is tűnik rossz receptnek.

Mechanikus állatok

Horváth Vera

Film: Nantes szigetének gépóriásai (Dominique Deluze, 2013, 52')

Március 8. Szombat - 17:30

A Loire utolsó nagyobb szigetén, a három és fél négyzetkilométeres Île de Nantes-on épült Nantes ipari kikötője. Az utolsó teherhajó 1987-ben hagyta el a kikötőt, s ezzel egy fejezet lezárult a város életében. Az ipari kikötő szerepét közvetlenül az óceán partján épült komplexumok vették át, Nantes szigetének ipari épületei pedig pusztulásnak indultak.

A funkcióját veszített régi ipari terület nem talált befektetőkre, a városvezetés pedig úgy döntött, ingyen adja át a terület épületeit kulturális vagy közösségi célokra, hogy ezzel elejét vegye a további leromlásnak. Az új beköltözők egyike volt az az utcaszínházi társulat, amely hatalmas és impozáns, gőzpunk hangulatú mechanikus marionettfigurákkal – emberekkel, állatokkal, képzeletbeli lényekkel – rázta fel az utca elcsigázott közönségét. A nagyszabású bemutatók gyorsan népszerűvé váltak a városlakók között. A társulat 1989-ben tízezer négyzetméteres hangárt kapott a szigeten, ez elég nagy volt ahhoz, hogy minden addiginál nagyobb szabású figurákat és mutatványokat készítsenek.

A ma is aktív hivatalos társulat, a La Machine 2007-ben jött létre. Nantes város pedig – a társulat sikereire is alapozva – belefogott a régi kikötősziget revitalizációjába, melynek során közel 5 millió euróval támogatta a társulat „állatkertjének” megépítését. A városvezetés a marionett bemutatók magas színvonalában és népszerűségében lehetőséget látott: a projektrel olyan közösségi és kulturális teret kívánt megteremteni, amely képes a

kultúrát popularizálni, a művészetet beemelni a városlakók mindennapjaiba. A projekt célja volt persze a helyi közösségi terek kialakítása, a turizmus élénkítése, és nem utolsósorban a város megítélésének javítása is: a lecsúszó ipari kikötőváros szerepét a kreatív és művészi város képére akarta cserélni. A revitalizációs projekt a tervek szerint 2023-ig tart, de a megvalósítók már most nagyon sikeresnek értékelik. A mechanikus állatkert népszerűsége óriási a városlakók körében, s erre alapozva Nantes a kikötősziget számos részét meg tudta újítani, a területet parkosították, játszótereket alakítottak ki. Az utcaszínház mellett nem csak más művésztszervezetek, hanem szolgáltatók, egy képzőművészeti kar és ingatlanfejlesztők is megjelentek. A társulat tagjai Jules Verne világát, Leonardo da Vinci rajzait említik mint a figurák ihletőit. A mechanikus lények gőzpunkra emlékeztető stílusa, a szabadon hagyott fémszerkezetek és a finoman megmunkált fa gyönyörűen beleillik az egykor volt ipari kikötő posztindusztriális hangulatába – ahogyan a védőfelszerelésben, ipari kisgépekkel dolgozó készítőik számára is ideális helyszínt adnak az újjászülető ipari épületek. A régi hangárt bejáró közönség nem csupán megcsodálja az óriás állatokat (kaméleont, repülő halat, teknőst és a 12 méter magas, egyszerre 49 utast szállító Nagy Elefántot): a nézők maguk is irányíthatják azokat, „utaznak” rajtuk. Mechanikusságuk François Delarozière tervező és művészeti vezető szerint a modern kor virtuális természetét hivatott ellenpontozni: a néző – egyben résztvevő – az állatot fizikai munkával mozgatja, önnön testének mozdulataival irányítja.

Designvállalkozás tizenévesekkel

Kovács Réka

Film: Ha te építéd (Patrick Creadon, 2013, 86')

Március 7. Szombat - 19:00

Az olyan tanárokhoz kapcsolódó, elcsépelet szóképek, mint a mag elvetése vagy a jövő megalapozása, felfrissülnek és új értelmet nyernek a film által. Szó szerinti akár. Ahogy utóbb Emily Pilloton Studio H-projektgazda (és középiskolai tanár) fogalmaz: “nem a semmiért csináltuk”.

Adott egy elszánt designnomád-páros, akiket gondosan kidolgozott tantervükkel Észak-Karolina legszegényebb (és legporosabb) megyéjébe hív egy haladó szemléletű helyi oktatási biztos. Legszegényebb megye-e vagy sem, adott ezen kívül egy iskolába pick-uppal járó, a vidéki amerikai fiatalok sztereotípiáját szépen hozó, pattanásos brancs, az osztály, akiknek a beszédét itt-ott angolul is feliratozni kell.

Together We Can! (Együtt Sikerül!) - hirdeti büszkén a felirat az oktatási bizottság üléstermében, ahol a megbízottak Pilloton és Matt Miller egyéves projektjének indulása után nem sokkal az oktatási biztos menesztéséről, és minden általa kezdeményezett projekt felfüggesztéséről döntenek.

Pilloton és Miller mégis vállalja, hogy marad, mi pedig így lehetünk az állítólag unalomig, ismert mechanizmus: a “szárba szökkenés”, az “elplántálás”, a beépülés tanúi; Patrick Creadon rendező kamerája pontosan azokat a tinigesztusokat, elnagyolt ujjongást, félszeg mosolyokat rögzíti, amelyek által a néző számára szívvel és aggyal, végképp, és globálisan is megérthetővé válik, mit jelent egy jó pedagógus munkája.

Hatványozottan érvényes az üzenet, ha hozzá vesszük, hogy itt designról van szó. A kisvárosban először látványos, ambiciózus csirkeólak kapnak helyet a közösség növekvő érdeklődésétől övezve, majd a csapat belevág, koncepciót fejleszt és épületet tervez a helyi termelői piac számára.

A tét nemcsak a fiatal egyén boldogulása (megtanulni tervrajzot olvasni, hegeszteni, folyamatban gondolkodni, magáénak érezni a célt és felépíteni egy életet), hanem az aktuális problémára alternatívát kínálva a helyi közösség hosszú távú fejlődése és sikere.

Ez pedig már a tanműhelyben eldőlt: a saját vagy közös kérdése az osztály szintjén már rég nem kérdés, amikor az egyedi koncepciók közül kiválasztásra kerül a győztes terv. A valós kihívások és felelősség, a valós építkezés, és az általa bekövetkező valós változások ereje százszoros aratást hoz ezen a száraz, ingerszegény síkságon, Észak-Karolinában.

A filmben bemutatott küzdelmek árán felépült piac profi épületfotója ma helyi büszkeségként virít annak az önkormányzatnak a honlapján, amely sem a projekt idejére, sem később nem szavazott meg jelképes fizetést sem Emily és Matt számára.

Álom városállam

Bajomi Anna

Film: Christiania, egy társadalmi kísérlet 40 éve (Robert Lawson, Richard Jackman, 2014, 77')

Március 6. Péntek - 19:00

1971-ben kezdődött Christiania története, amikor is a Koppenhágában akkortájt épp nem túl rózsás lakáshelyzetből páran úgy kerestek kiutat, hogy elfoglalták a Koppenhága egyik szigetén négy éve üresen álló katonai bázist. A „hippik” által alapított közösség több mint negyven éve működik!

A dokumentumfilmben vidám tekintetű idősebb és fiatalabb lakók mesélnek, s történeteik révén betekintést nyerünk a sziget történetébe, mindennapjaiba és a közösséget érintő nagy kérdésekbe, konfliktusokba. Kiderül, hogyan lakták be a katonai épületeket, hogyan építkeznek (organikus: cirkuszba illő vagonokból szép lakóházak nőnek ki), és hogy honnan szerzik az építkezéshez szükséges használt és új alapanyagokat. Megismerjük a helyi óvó bácsit is, és megtudjuk, miből élnek meg az ittlakók. A történeteket pedig szép vágóképek illusztrálják: tóparti kacsák, kellemes otthonok, piknik a zöld fűben, festett házfalak és kukásautók.

De az idilli képpel párhuzamosan kibontakoznak a nehézségek is. A hetvenes évek keménydrogproblémái, és azok megoldása: saját maguk szorították ki a dealereket. Megszólal a filmben Koppenhága rendőrfőkapitánya és egy Christianiáért „felelős” hivatalnok is. Hiszen, bár már negyven éve működik a közösség, a nyílt utcán működő hasispiac (ahol volt már halálos áldozatot követelő fegyveres harc), a sziget rendezetlen jogviszonya, a közös-

ségi tulajdon mindenekfelettsége (főként a lakások terén), illetve egyéb kisebb ügyek, mint például az építésszabályzatok be nem tartása miatt rendsze-lesen kiújulnak a rendőri és hivatali konfliktusok. Nem mellékes az sem, hogy a sziget ingatlanpiaci szempontból rendkívül értékes terület: a város közepén fekszik, vízzel körbevéve, tavakkal, és sok zölddel, így az állam pénzügyileg nagyon jól járna, ha értékesíthetné.

De, bár voltak kétségkívül kiélezett helyzetek, Christiania megvan. A christianiai közösség tud valamit, hiszen a konszenzusos döntéshozatal úgy tűnik, működik: bár időigényes mindenki számára elfogadható döntést hozni, de így a meghozott döntések hosszútávon fenntarthatóak. És a rendőrökkel szembeni legtöbbször erőszakmentes, a humor eszközével vívott harc is sikeres stratégiának bizonyult. Fennmaradásához az ott élők elkötelezettsége mellett az is kellett, hogy a dán közvélemény mindig kiálljon Christiania mellett, mikor elharapódtak a rendőri támadások, és a „békeidőben” pedig a társadalom nyitottsága is feltehetőleg hozzájárul a sziget kivirágzásához.

Mintha egy utópia kelne életre szemünk előtt.

MÁRCIUS 5. CSÜTÖRTÖK - 19:00, TOLDI NAGYTEREM

Telepi álmodozás

2015, 84 perc, színes, magyar feliratos angol film

R: Andrea Luka Zimmerman

Mélyen megindító portré egy túlélésért küzdő közösségről és egy londoni lakásépítési projektről, amely a szociális bérlakásprogram utópisztikus ígéretét hordozta, ám régóta lebontásra vár. Andrea Zimmerman sokrétű és megkapó filmje szereplőit szeretettel és gyengédséggel közelíti meg, és mesterien meríti alá a nézőt a kívülállók és túlélők álomszerű, elveszett világába. Újszerű megközelítése, mely egyszerre kollaboratív és performatív, ritka intimitást kölcsönöz a filmnek, ami ezáltal a világ tehető városait is kísértő magányosság és erőtlenség lírai, megragadó víziójává válik. A hét éven át forgatott film a lakók rugalmasságát ünnepli, akiket a média elfelejtett, és akiken a társadalom keresztülnézett. Az intim portrékat a lakók történelmi játékaival, építészeti és tájépítészeti tanulmányaival, drámajeleneteivel egymásba fűző film arra kérdez rá, hogyan állhatunk ellen az osztályon, nemén, képességen vagy fogyatékoságon, földrajzi elhelyezkedésen alapuló előítéleteknek. A rendkívüli emberség lelkes ünneplése ez.

You are now entering the EU

MÁRCIUS 6. PÉNTEK - 19:00, TOLDI NAGYTEREM

Christiania, egy társadalmi kísérlet 40 éve

2014, 77 perc, színes, magyar feliratos amerikai film

R: Robert Lawson, Richard Jackman

A film Christiania „szabad államának” történetét meséli el: egy anarchista squat-közösség 40 éve egy elhagyatott katonai bázist birtokol Koppenhága szívében. A 70-es években a fiatalos idealizmus és a széles körű lakáshiány százakat bátorított arra, hogy „megrohanják a kapukat”, és birtokukba vegyék a 35 000 négyzetméternyi területen levő téglapületeket, erdőket, töltéseket és csatornákat. Mivel politikailag népszerűtlen lett volna a lakókat kiköltöztetni, a dán kormány rövidtávú „társadalmi kísérletnek” kiáltotta ki Christianiát. A lakók közmegegyezésen alapuló sajtóságos kultúrát és jól működő gazdaságot alakítottak ki éttermekkel, bárokkal, háziiparral és szabad hasiskereskedelemmel. 40 évvel később Christiania még mindig áll, így minden szempontból a hagyományos társadalmi berendezkedést megkérdőjelező, azt inspiráló alternatívává vált.

MÁRCIUS 7. PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Belső kert

2014, 34 perc, színes, angol feliratos cseh film

R: Marika Pecháčková

Marika Pecháčková egy prágai lakásba költözött, amelynek erkélye egy belső kertre néz: a kelet-európai sivárságra és nagy halom ürességre. Kétszáz ablak, kétszáz család néz ugyanarra a közös térre, ahonnan az élettelenégtől rendre elfordulnak a tekintetek. A film azt az erőfeszítést mutatja be, ahogy Marika megpróbálja lebontani a kerítéseket és egyesíteni a kisebb kerteket egy nagy, közös területté. Miközben a háztömböket vizsgálja, a félelem rejtett, belső mechanizmusait is feltárja, amelyek az egymástól való elzárkózást irányítják. „Ha valami élettelen mellett élsz, élettelen vagy te magad is.”

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 19:00, TOLDI KISTEREM

Élet a koporsógyárban

2013, 48 perc, színes, angol feliratos osztrák film (német nyelven)

R: Alexander Dworschak, Michael Rieper, Christine Schmauszer

1989-ben egy 30 főből álló csoport birtokába jutott az a földterület, amin az egykori Osztrák-Magyar Monarchia legnagyobb koporsógyárának romjai álltak. A közösség lépcsőről lépésre egy kivételes és egyedi lakásépítési projektet hozott létre 112 lakással, óvodával, étteremmel és fürdővel. A 80-as évek archív videóanyagai, az alapítókkal és Johnny Winter építésszel készített inspiráló interjúk időutazásra invitálják a nézőket. Megismerkedhetünk a közös vízió különböző, egyedi nézőpontjaival, a kimerítő döntéshozatalokkal és az építkezési folyamatban való részvételért folyó állandó küzdelemmel. A film a kollektív és participatív lakásépítés bátorító példája, ami után feltehetjük a kérdést: vajon ma meg tudnánk valósítani egy ilyen idealisztikus tervet?

MÁRCIUS 6. PÉNTEK - 19:30, TOLDI KISTEREM

A Maker mozgalom

2014, 66 perc, színes, magyar feliratos amerikai film

R: Mu-Ming Tsai

Dokumentumfilm az amerikai „Maker” mozgalomról – a „csináld magad” és „csináljuk együtt” szenvedélyes újhullámáról, amit az új technológiák hívtak életre. A mozgalom, amit gyakran „harmadik ipari forradalomként” emlegetnek, a hagyományos gyártási folyamatot olyan innovatív koncepciókkal forgatja fel, mint a nyílt forráskódok használata, a helybeli gyártás, a közösségi finanszírozás és a digitális gyártás. Szakítva a hobbi-mozgalom sztereotípiájával, a film a dizájn és a gyártás ökoszisztémájába nyújt betekintést az internet korában. A film olyan ötleteket, eszközöket és személyiségeket mutat be, amelyek a „Maker” mozgalom ösztönzői – és pillanatképet készít erről a korunkat formáló jelenségről.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT – 19:00, TOLDI NAGYTEREM

H2T

2013, 19 perc, színes, angol feliratos portugál film

R: Fabio Petronilli

Rövid dokumentumfilm egy urbanisztikai beavatkozásról a Lisszabon melletti Trafariában. Az építészek a közösséggel együtt dolgoztak, és miután megismerték a környéket és a lakókat, úgy döntöttek, hogy közösségi kerteket hoznak létre a negyed három különböző pontján. Egyszerű urbanisztikai eszközök segítségével találkozási pontokat hoztak létre, és hozzásegítették a helybelleket, hogy maguknak termeljenek élelmiszert.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 19:00, TOLDI NAGYTEREM

Ha te építéd

2013, 86 perc, színes, magyar feliratos amerikai film

R: Patrick Creadon

A film izgalmas betekintést nyújt az oktatás radikálisan innovatív megközelítéséről: Emily Pilloton dizájn-aktivista és Matthew Miller Észak-Karolina legszegényebb megyéjében, Bertie-ben dolgozott együtt gimnazistákkal, hogy segítsen nekik nemcsak a közösség, de saját életük átalakításában is. Miután megküzdött a konzervatív iskolai vezetőséggel, a páros hitelekből és adományokból egyéves, teljeskörű tervezési-építési projektet csinált a diákokkal, amely sokkal többet vállalt az alapvető építési tudás átadásánál. A tíz tinédzser megismerte a tervezői gondolkodásban rejlő erőt, melynek segítségével nem csak saját városukat gondolhatták újra, de a lehetségesről alkotott képük is megváltozott. Megindító és reményteli vízió egy újfajta oktatás érdekében, ahol a hallgatók a dizájn segítségével saját jövőjüket tervezhetik meg.

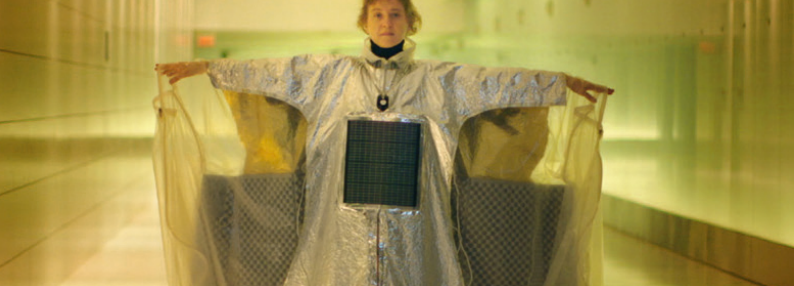
MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 17:00, TOLDI KISTEREM

A metabolizmuson túl

2014, 41 perc, színes, angol feliratos német film (japán nyelven)

R: Stefanie Gaus, Volker Sattel

Először háromszögek, aztán hatszögek: a hatszög mint egy önkényes, lépték nélküli építészeti struktúra geometrikus DNS-e. Folyosók, nyílások, nézőpontok és terek sora: lassan egy óriási épület bontakozik ki. A film egy olyan építészeti utópia iránt érez csodálatot, ami a jövő társadalmának életét rugalmas, hatalmas, bővíthető struktúrákban képzelte el. A kiotói Nemzetközi Konferenciaközpontot 1966-ban építették Kenzo Tange tanítványa, Sacho Otani építész tervei alapján. Archiv dokumentumok idézik fel a legfontosabb eseményt, aminek az épület otthont adott: az 1997-es Klímakonferenciát. A film a gyors gazdasági növekedés korának idealisztikus jövőképét kérdőjelezi meg az épület segítségével, ami nem csupán Japán múltja és jelene szempontjából fontos.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 17:00, TOLDI KISTEREM

Mikrotópia

2013, 52 perc, színes, magyar feliratos svéd film (angol nyelven)

R: Jesper Wachtmeister

Több sikeres építész, építő és művész a világ minden tájáról radikális javaslattal állt elő életterünkkel kapcsolatban: dobjunk ki minden szükségtelen dolgot, helyette használjunk látszólag régi és elhasznált dolgokat! Mennyi térre, holmira és kényelemre van valójában szükségünk? Legyen szó szemétből épített szigetekről, fákról lógó sátrokról, kereken gördülő mikro-otthonokról, alvókapszulákról vagy kísérleti parazita építészetről, mind új közösségek létrejöttét szolgálja, környezeti vonzatok nélkül. Mi lenne, ha a zsebünkben magunkkal vihetnénk az otthonunkat, vagy a ruhánkban lakhatnánk? Legtöbbünk számára az otthon stabilitást, rendszert, állandóságot jelent. A népességnövekedés és technológiai fejlődés korában hordozható lakások készülnek, szokatlan környezetekben jönnek létre otthonok: a járdán, a tetőn, ipari tájakon és a természetben figyelhetjük meg és érezhetjük át, ahogy a lakóhelyek beteljesítik alkotóik álmát.

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 16:30, TOLDI NAGYTEREM

Mumbai: nagyváros nyomás alatt

2014, 15 perc, színes, magyar feliratos svájci film (angol nyelven)

R: Markus Kneer, Daniel Schwartz

Az Urban-Think Tank új rövidfilmje a Mumbai fenntartható fejlődését érintő legfontosabb kérdéseket vizsgálja, valamint azt, hogy mit tanulhatunk a gazdaságilag és társadalmilag dinamikus informális városi szövetektől.

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 16:30, TOLDI NAGYTEREM

Gran Horizonte: egy nap alatt 80 világ körül

2014, 45 perc, színes, magyar feliratos svájci film (angol nyelven)

R: Martin Andersson, Daniel Schwartz

Az Urban-Think Tank városi műhelyének legújabb filmes vállalkozása a világ innovatív informális dizájnstratégiáiról ad körképet. Az egyetlen nap alatt játszódó álomszerű utazás háromévnyi összegyűjtött anyagból építkezik: emberek, vállalkozások és politikai vezetések közti feszültségekre és együttműködésekre, közösségépítésre, valamint a hétmilliárd informális „építész” tevékenységére fókuszál. A film többet kérdez, mint ahány válasszal szolgál, miközben elgondolkodtat a világról, melyben élünk, és mindarról, amit mi hozhatunk létre benne.

MÁRCIUS 6. PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Elhagyott színpalak

2012, 9 perc, színes, angol feliratos olasz film (arab nyelven)

R: Rā di Martino

Elhagyott filmdíszletek, elfeledett filmstúdiók a marokkói sivatagban, amiket két helybeli kisfiú birtokba vesz. A fiúk újrajátsszák az ott forgatott filmek jeleneteit: megelevenedik egy amerikai horrorfilm és az Arábiai Lawrence, miközben körülöttük a természet és a Draa-völgy érintetlen tájai az időn kívülre kerülnek.

MÁRCIUS 6. PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Nantes szigetének gépóriásai

2013, 52 perc, színes, angol feliratos francia film

R: Dominique Deluze

A Jules Verne világa által inspirált, tengeri kígyókkal és más vízi lényekkel díszített körhinta csak egyike azon attrakcióknak, amelyek a franciaországi Nantes közepén található bezárt hajógyárat hivatottak új életre kelteni. A dokumentumfilm a 337 hektáros barnamezős beruházás, a „Les Machines de L'île”, avagy a „sziget gépóriásai” elnevezésű élménypark mintegy 20 évig tartó fejlesztését mutatja be a kulturális várostervezés aktuális kérdéseit boncolgatva.

MÁRCIUS 6. PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Szegény ember bolondsága

2009, 58 perc, színes, magyar feliratos olasz film (angol nyelven)

R: Monica Carrozzoni, Fabrizio Vegliona

Üdvözlünk Coney Island legjobb helyén, New York Grand Canyonjában, a popkultúra hazájában, a bölcsőben, ahonnan az amerikai álom felvirágozott! Valódi emberek küzdelme a monokultúrával és az elemekkel Coney Island vidámparkjában, a látványosságok és a szórakoztatás szívcsakrájában! Dübörög a ritmus! Ül fel egy körre a Ciklonra, a legjobb hullámvasútra! Ez itt nem más, mint a szegény ember bolondsága!

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 18:00, TOLDI NAGYTEREM

Kétszeres boldogság

2014, 72 perc, színes, angol feliratos osztrák film (kínai és német nyelven)

R: Ella Raidel

Filmes utazás Kínába, ahol ingatlanberuházásként a felső-ausztriai Halstatt városka másolatát valósították meg. A film egy titokban tervezett városmásolatról, annak lelepleződéséről, a motivációkról és a valószerűtlen replika felépítésének hátteréről szól egy olyan régióban, ahol a globalizáció következményeként milliók laknak. Kínai nyelven a „kétszeres boldogság” a házasságot és a két fél által megélt örömet jelenti. A megkettőzött boldogság az eredeti és a másolat, a valódi és a kitalált, az álom és a valóság párhuzamos világában bontakozik ki.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 17:15, TOLDI NAGYTEREM

Nem tervezett hatás

2012, 4 perc, színes, magyar feliratos ausztrál film (angol nyelven)

R: Richard Raber

A peremvidékek a város és vidék közötti érintkezés felületei: a szemét-hegyek, bevásárlóközpontok, irodakomplexumok, elnagyolt szántóföldek, gáztornyok, villanyoszlopok, vadvilág és benzinkutak forrongó keveréke. A rövidfilm Marion Shoard környezetvédő írásait felhasználva Melbourne külvárosában mutatja be az infrastruktúra és építészet ütközőfelületét, a „mérgező építészeti terrort”.

SOPRA ELEVATA

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 17:15, TOLDI NAGYTEREM

Felüljáró

2014, 6 perc, színes, angol feliratos olasz film

R: Emanuela Liverani

A római Via Prenestinát naponta több ezer jármű veszi igénybe, noha senki sem örül a létezésének. A városi objektum megelégteli, hogy sosem veszik figyelembe, ezért beszélni kezd és álmokkal, vágyakkal, szenvedéssel és menekülési kísérletekkel teli, beton- és fémpancélba zárt világába invitál minket.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 17:15, TOLDI NAGYTEREM

A körgyűrű

2014, 8 perc, színes, angol feliratos holland film

R: Daryl Mulvihill

Az A10 nélkülözhetetlen eleme az amszterdami városi szövetnek. Az autópálya körbeveszi, összeköti és átszeli a várost, ugyanakkor anyagtalan-ságában el is különül Amszterdamtól, amihez olyan szorosan kötődik.

London Körpálya

2002, 77 perc, színes, magyar feliratos angol film

R: Christopher Petit, Iain Sinclair

Kivételes és látnoki erejű film, egy igazi road movie a világ legnagyobb körgyűrűjéről, az M25-ről. A két író-filmrendező filmes párbeszéde utazás a múlt század futurisztikus irodalmába. Iain Sinclair azonos című könyvében a 193 kilométer hosszú úton megtett gyaloglásáról ír, Christopher Petit pedig úgy döntött, hogy nem egyszerűen megfilmesíti a könyvet, hanem azt a különleges, hallucinációszerű állapotot ragadja meg, amit vezetés közben érez az ember. Elmélkedés a vezetés és gyaloglás, film és hangszalag, hang és kép közötti különbségekről, időről és emlékezetéről. Az unalmon túli félelemérzetről és transzállapotról, vásárlásról és terrorizmusról, Kabulról és bevásárlóközpontokról. A thatcherizmus láthatatlan háromszögéről: titkos fegyverüzelmekről, Essexi gengszterekről és drogkereskedelemeiről, Pinochetről és Thatcherről mint vámpír szeretőkről.

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 17:00, TOLDI KISTEREM

Rövidfilmek – **Túlépítve és befejezetlenül**

Félkész épületek, egy hatalmas, befejezetlen grúz város, a kínai gazdasági növekedéssel lépést tartani próbáló építőipar, egyre épülő spanyol szellemvárosok, amikbe senki nem költözik be, és egy életét újra felépíteni kényszerülő család, akik egy bevásárlóközpontba szorultak az isztambuli bontások miatt.

Fél életek

2014, 3 perc, színes, angol film

R: Amy Lunn

A városi megfigyelőrendszerek funkciója kérdőjeleződik meg a filmben, ahogy a kamera félig megépült épületek részleteit és sajátos szépségeit pásztázza. Épületeket, amelyeknek csak fél életük van.

Lazika, a szellemváros

2014, 6 perc, színes, grúz film (angol felirattal)

R: Mariam Natroshvili, Detu Jintcharadze

A rövidfilm a Tbiliszi utáni második legnagyobbnak szánt új település építését mutatja be, ami Nyugat-Grúzia kereskedelmi központja lett volna. Egy héttel azután, hogy Szaakasvili elnök felavatta az első épületet, az újonnan megválasztott miniszterelnök, Bidzina Ivanisvili leállította az építkezést.

Kiállított otthon

2014, 18 perc, színes, angol feliratos német film (kínai nyelven)

R: Laura Engelhardt, Nina GschlöBl

Kísérleti dokumentumfilm a gazdasági növekedés nyomán megjelenő kínai újjgazdagok számára épülő új otthonokról. Középpontjában az ideális otthon vágya és annak keresése áll. A rossz álom és a valóság határa közben lassan elmosódik.

Házak mindenkinek

2014, 4 perc, színes, angol rövidfilm,

R: Callum Cooper

Ha van olyan ország, amelyik igazán szenved az ingatlanlufi hatásaitól, az Spanyolország. Olyan érzés, mintha egy nukleáris csapás után készült fotókat néznénk. Máskülönbén miért néznének ki az épületek ilyen elha-

gyatottnak? De aztán észrevevesszük, hogy a levelek megrezzennek a fákon, az egyik becsődölt beruházás gondnoka átsétál a képen. Ő az egyetlen lélek a környéken, napjai sétálgatással, üres medence melletti napozással és testedzéssel telnek. A legtöbb spanyol alig tud megélni – hát még jelzaloghitelt felvenni –, az ingatlanfejlesztők azonban folytatják a vég nélküli építkezést. Elhagyatott utak, gyommal benőtt játszótérek sivár, de gyönyörű képei. A helyiek pedig az útszéli erdőkben élnek az üres házak tömege ellenére: ők nem engedhetik meg maguknak ezeket a házakat.

Megfelelő

2011, 10 perc, színes, török film

R: Sinem Serap Duran

Rövidfilm egy török család poszttraumatikus állapotáról: ki kellett költözniük a házukból az isztambuli városátalakítási projekt bontási munkálatai miatt. A családtagok megpróbálják életüket és önmagukat újra felépíteni egy óriási, labirintusszerű, modern bevásárlóközpont használaton kívüli tereiben, mintha csak egy kisvárosban lennének.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 20:30, TOLDI KISTEREM

Kővé vált emlékek

2013, 11 perc, színes, angol feliratos cseh film

R: Paula Ďurinová, Petra Burzová, Jiří Majer

Karlovy Vary néprajzi mikrotanulmánya a város szocialista múltjának és szimbólumainak változó megítéléséről a lakók, turisták, tisztségviselők és történészek szemszögéből.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 20:30, TOLDI KISTEREM

Neon

2014, 52 perc, színes, angol feliratos lengyel film

R: Eric Bednarski

A film a 60-as, 70-es évek figyelemreméltó varsói neonreklámjait mutatja be: a kommunista időkben az élénk színek és neonfelületek felüdülésként hatottak az unalmas és sötét mindennapokban. De lehetett egyáltalán valamit reklámozni egy olyan rendszerben, ahol a boltok gyakran üresen kongtak, és ahol a termékek és szolgáltatások állami irányítás alatt álltak? Mi különböztette meg a szocialista neonhirdetéseket a vasfüggönyön túli hasonló felületektől?

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 18:45, TOLDI KISTEREM

Rövidfilmek – **Kelet-európai mesék**

Milyen építészeti aspektusai voltak a rendszerváltásnak, amikor előtte sosem látott bankok nőttek ki a földből, határállomások tűntek el, ikonikus kommunista épületek váltak kínossá egyik napról a másikra, és vajon hányat lehet ismerni a 762 szomszéd közül? Furcsa, egyben nagyon is ismerős, önreflexív és vidám történetek szomszédainkról.

Kishatár

2014, 25 perc, színes, angol feliratos osztrák film

R: Lisbeth Kovacic

Mióta a határ Ausztria és Magyarország között a schengeni egyezmény következményeként formálissá vált és jelentését veszítette, a kis határállomásokat, köztük a Nickelsdorf-Hegyeshalom határátlépőt is elbontják. A határ kulturális, társadalmi, történelmi sérelmeken és új európai törvényeken keresztül őrződik meg – 25 évvel a vasfüggöny leomlása után immár a fizetésekben és az életminőségben érzékelt különbségekben él tovább.

A pénz templomai

2013, 31 perc, színes, angol feliratos cseh film

R: Jana Pavlová, Martin Hrubý

A dokumentumfilm az 1989-et követő társadalmi és politikai változásokkal szorosan összefüggő bankok és takarékpénztárak építészetét járja körül. Az ekkoriban gombamódra megjelenő banképületek sajátos modellt jelentettek, ami megfelelt a posztkommunista országokban fejlődésnek induló gazdaság korabeli eszményének. A bankok a feledésbe merült posztmodern jegyeit viselték magukon, már építésük során heves viták övezték építészetüket. Ezek a viták többek között az óriási költségekkel és a hivalkodó megjelenéssel összefüggő morális kérdéseket feszegették. A pazarló formák és bombasztikus gesztusok kritikája a posztmodern szótárának kétségbe vonását jelezte. Az új építészgeneráció számára a posztmodern hamar a művészeti helyett kereskedelmi céloknak megfelelő, kifáradt trenddé vált.

Üdülő

2014, 24 perc, színes, angol feliratos cseh film

R: Martin Hrubý

Kísérleti film a Vystrkov Üdülő bonyolult történetéről, ami a cseh kommunista vezetés titkos pihenőhelye volt. Az erdőben felépült komplexum hotelt, éttermet, úszómedencét, yachtklubot és építészetileg különleges villákat foglal magába. Ezeket a házakat meglepő módon nem a fontosabb kommunista építészek tervezték, hanem az 50-es évek legprogresszívebb építészei és mérnökei, akiknek munkássága a modernista avantgárdban gyökerezett.

A titkos projekten dolgozó mesterembereket bebörtönözték, később pedig az egész építészeti dokumentációt titkosították. A közvélemény csak 1989 után szerzett tudomást a titkos kommunista paradicsomról, amikor kétes hátterű üzletemberek költöztek a villákba, hogy elfeledtessék a Vystrkov kínos múltját és sikeres üdülőközpontot hozzanak létre belőle. Ám Vystrkov továbbra is Csehország elmúlt 60 évének legsötétebb titkait rejt.

Superjednostka

2014, 20 perc, színes, angol feliratos lengyel film

R: Teresa Czepiec

Superjednostka (ami lengyelül szuperegységet jelent) egy óriási „lakógép”, melynek 15 szintje összesen háromezer embernek biztosít otthont. A lift csak minden harmadik emeleten áll meg, ezért a lakók csak folyosók és lépcsők labirintusán keresztül tudnak eljutni a lakásaikhoz. Lüktető érzelmek, elvárások és valóra váló álmok... vagy mégsem? 762 lakásajtó és 762 történet.

MÁRCIUS 7. SZOMBAT - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Az iskola mint város

2012, 50 perc, színes, angol feliratos holland film

R: Moniek van de Vall, Gustaaf Vos

A 80 éves Herman Hertzberger, az egyik legnagyobb hatású, iskolákra specializálódott építész még mindig aktívan dolgozik azért, hogy gondolatait az oktatás és tér viszonyáról megvalósíthassa. A filmkészítők elkísérik az általa tervezett fontosabb épületekhez, találkozóra és új ügyfelekkel történő egyeztetéseire. Hertzberger nincs elragadtatva a legfrissebb biztonsági szabályok vagy az iskolát az utcától és a környezetétől elválasztó szülői akarat láttán. Úgy véli, a szabad mozgás és a maximális átláthatóság alapvető feltételei az egészséges tanulásnak. Noha csalódott az elgondolásai és a valóság közt feszülő ellentmondás miatt, azt is tudja, hogyan használja saját tekintélyét, amikor döntéshozókat kell meggyőznie: jó adag humorral.

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 20:00, TOLDI NAGYTEREM

Túlságosan régóta

2014, 4 perc, színes, angol rövidfilm,

R: Callum Cooper

A klip a Metronomy nevű brit bandát követi a londoni Barbican Estate körül: durva betonszerkezetek, megemelt járófelületek és ívelt lépcsőházak.

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP - 20:00, TOLDI NAGYTEREM

Barbakánia

2014, 90 perc, színes, magyar feliratos francia film (angol nyelven)

R: Ila Bêka, Louise Lemoine

Ismerd meg az embereket, életstílusokat és építészetet, a tornyok tetejétől az alagsori művészeti központig: amik életre keltik Barbakániát! Ila Bêka és Louise Lemoine új filmjében fantasztikus történeteket ismerhetünk meg azoktól, akik napi szinten tapasztalják meg, milyen az épületben az élet: Neil, aki a Barbican Centre üvegházában gondozza a növényeket és eteti a halakat, Paolo, a „varázskulcs” birtokosa, és Camilla, aki a barbakán psziché mélyére ás. Intim és lélettel teli filmes térkép a brutalista remekműről: merülj el Barbakánia világában!

MÁRCIUS 9. HÉTFŐ - 18:30, URÁNIA MOZI

A kultúra katedrálisai

2014, 165 perc, színes, koprodukció

R: Wim Wenders, Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin, Karim Ainouz

„Ha az épületek beszélni tudnának, vajon mit mondanának rólunk?” A film hat meglepő választ kínál a kérdésre: az épületek lelkét bemutató 3D-projekt különböző ikonikus épületeket szólaltat meg, hogy az emberi életformát az épületek mozdulatlan nézőpontjából mutassa be. Hat elismert filmkészítő tárja elénk saját képi és művészi eszköztára segítségével az emberi gondolat és tett anyagi megnyilvánulásait: a modernitás ikonját, a Berliini Filharmónia épületét, a tudás birodalmát rejtő orosz Nemzeti Könyvtárat, a világ legemberségesebbjének tartott Halden Börtönt, a tudomány kolostoraként emlegetett Salk Intézetet, a művészet és élet futurisztikus szimbiózisát kínáló oslói Operaházat és a modern kultúrgépet, a Pompidou Központot. A filmsorozat bemutatja, hogyan tükrözik ezek a remekművek kultúránkat, és hogyan őrzik kollektív emlékezetünket.

MÁRCIUS 5.
CSÜTÖRTÖK

MÁRCIUS 6.
PÉNTEK

16:30

17:00

17:15

18:00

18:45

19:00

Nagyterem

Nyitófilm
Telepi álmodozás

Nagyterem

Christiania, egy társadalmi kísérlet 40 éve
Vetítés és beszélgetés Robert Lawson és Richard Jackman rendezőkkel

19:30

Kisterem

A Maker mozgalom
Vetítés és beszélgetés budapesti kreatív tervezőműhelyek képviselőivel

20:00

20:30

21:00

Toldi előtér

Fogadás
Zene: D) Főépítész (Finta Sándor)

Nagyterem

Elhagyott színpalak
Nantes szigetének gépóriásai
Szegény ember bolondsága

22:00

Toldi előtér

Buli - Toldi Klub – Nightdrive

MÁRCIUS 7. SZOMBAT

MÁRCIUS 8. VASÁRNAP

		Nagyterem	Mumbai: nagyváros nyomás alatt Gran Horizonte: egy nap alatt 80 világ körül Vetítés és beszélgetés Daniel Schwartz rendezővel
Kisterem	A metabolizmuson túl Mikrotópia	Kisterem	Rövidfilmek - Túlélítve és befejezetlenül
Nagyterem	Nem tervezett hatás Felüljáró A körgyűrű London Körpálya		
		Nagyterem	Kétszeres boldogság Másolható városimázs Vetítés és kerekasztalbeszélgetés a Mitte Communications szervezésében
Kisterem	Rövidfilmek - Kelet-európai mesék		
Nagyterem	H2T Ha te építed Vetítés és beszélgetés a Hello Wood team + Mome Ecolab + Valyo	Kisterem	Belső kert Élet a koporsógyárban Vetítés és beszélgetés Alexander Dworschak rendezővel
		Nagyterem	Túlságosan régóta Barbakánia
Kisterem	Kővé vált emlékek Neon Vetítés és beszélgetés Eric Bednarski rendezővel		
Nagyterem	Az iskola mint város Vetítés és beszélgetés Herman Hertzbergerrel		
Toldi előtér	Buli-Toldi Klub – WOW		

5TH MARCH
THURSDAY

6TH MARCH
FRIDAY

16:30

17:00

17:15

18:00

18:45

19:00

Toldi Room 1

Opening film
Estate, a Reverie

Toldi Room 1

Christiania - 40 Years of Occupation
screening and discussion with the directors, Robert Lawson
and Richard Jackman

19:30

Toldi Room 2

Maker
screening and discussion with Makers from Budapest

20:00

20:30

21:00

Toldi Foyer

Reception
Music: Dj Chief Architect (Sándor Finta)

Toldi Room 1

Short History of Abandoned Sets
The Machines of the Isle of Nantes
The Poor Man's Follies

22:00

Toldi Foyer

Party - Toldi Klub – Nightdrive

7TH MARCH
SATURDAY

8TH MARCH
SUNDAY

--	--

Toldi Room 1	Mumbai: Maximum City under Pressure Gran Horizonte: Around the Day in 80 Worlds screening and discussion with the director, Daniel Schwartz
--------------	---

Toldi Room 2	Beyond Metabolism Microtopia
--------------	---

Toldi Room 2	Shorts - Overbuilt and unfinished
--------------	--

Toldi Room 1	Infrastructure and Architecture Overpass Ring London Orbital
--------------	---

--	--

Toldi Room 1	Double Happiness Copied city image screening and roundtable discussion
--------------	--

Toldi Room 2	Shorts - Eastern European fairy tales
--------------	--

Toldi Room 1	H2T If You Build It screening and discussion with the Hello Wood team + Mome Ecolab + Valyo
--------------	---

Toldi Room 2	Inner Yard Life in the Coffin Factory screening and discussion with the director, Alexander Dworschak
--------------	---

--	--

--	--

Toldi Room 1	Month of Sundays Barbicania
--------------	--

Toldi Room 2	Stone Guests Neon screening and discussion with the director, Eric Bednarski
--------------	--

Toldi Room 1	The School as City screening and discussion with Herman Hertzberger
--------------	---

Toldi Foyer	Party - Toldi Klub – WOW
-------------	---------------------------------

--	--

--	--

--	--

GREETINGS

This March we're bringing you the seventh edition of the Budapest Architecture Film Days. The KÉK – Hungarian Contemporary Architecture Centre – launched the festival eight years ago to bring the most important questions of contemporary architecture, design and urbanism closer to the wider public through the medium of film. Since then, we learned that the films we found or received to our calls have more power than this: they reveal viewpoints, approaches and layers of the built environment that help us looking at the surrounding city in different ways. This helps us to perceive the problems and shortcomings of urban life and explore the untapped opportunities of urban space, society and communities.

One of the most important objectives of the festival is to stimulate and empower us to take action for a better urban environment. The festival's films will focus on forms of communal life and dwelling, collective creative processes done with your own hands, user-generated, adaptable cities and buildings, the heterotopias of our cities materializing in funfairs and theme parks, the infrastructure-monsters of the car-centered urban areas, as well as on the traces of Eastern Europe's political transformations.

This year's edition offers some truly spectacular moments. Many of the films will be screened in the presence of their directors, and we'll host star architect Herman Hertzberger. Similarly to the previous years, the Film Days won't be limited to the spaces of Toldi: the closing event of the festival, taking place in Uránia theatre, will present a series of 3-dimensional building portraits, compiled by Wim Wenders and directed by Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin and Karim Aïnouz. After last year's success, at the festival's opening night the Chief Architect of Budapest will present a Dj set.

The program will not end when the festival is over. Keep in touch through our new website and social media sites and join us at the site-specific screenings we'll organize in the warmer months.

Do you live in a building? Do you watch movies? Good reasons to join us on the first weekend of March.

Gábor Fehér, Daniella Huszár, Levente Polyák, Noémi Soltész

Living in Community

The problem of big city accommodation and housing attracted more attention in recent years. Though rising housing prices force out middle and low income residents from central areas, local communities respond in different ways to this process. Some organize self-defense communities, while others occupy or buy empty spaces, transforming them into modern residential collectives. Our protagonists have many obstacles on their way: being defenseless against authorities and real estate speculation, fear of neighbors, common hardship of decision-making and living in communities.

Estate, a Reverie (Andrea Luka Zimmerman, 2015, 84')

Christiania – 40 Years of Occupation (Robert Lawson, Richard Jackman, 2014, 76')

Inner Yard (Marika Pecháčková, 2014, 34')

Life in the Coffin Factory (A. Dworschak, M. Rieper, C. Schmauszer, 2013, 48')

If You Build It

With the changes in the market of architecture and the lasting effects of economic crisis, self-organizing, communal architecture-projects are becoming more and more important. Architects organize collectives and building camps, often without any contractors, in cooperation with local communities, considering local needs, recycling found materials and working with volunteers, and they try to revitalize parts of different cities or other settlements. Our choice of films – instead of presenting only built structures and objects – introduces initiatives, emphasizing the re-evaluation of spaces, the collectively created situations, the process of actual building, creating and the expertise behind it.

Maker (Mu-Ming Tsai, 2014, 66')

H2T (Fabio Petronilli, 2014, 19')

If You Build It (Patrick Creadon, 2013, 86')

Adaptive Cities

Modern urbanists have always wanted to create indisputable frames for everyday life. But this ambition clearly weakened in the second part of the 20th century. Instead of planning everyday life the idea of change gained ground: with architects trying to find professional answers to the question how city structures that adapt themselves to changing needs could be created. Whereas Japanese metabolists tried to create the structures of the organic growth of a city, contemporary megalopolises grow without architects, shaped by their residents. Our films are about the ever changing big cities and the architectural and non-architectural means of urban change.

Beyond Metabolism (Stefanie Gaus, Volker Sattel, 2014, 41')

Microtopia (Jesper Wachtmeister, 2013, 52')

Mumbai: Maximum City Under Pressure (Markus Kneer, Daniel Schwartz, 2014, 15')

Gran Horizonte: Around the Day in 80 Worlds (Martin Andersson, Daniel Schwartz, 2014, 45')

City within a City

Although amusement parks and fairs are usually located on the periphery of cities, their role tends to be central as predecessors for the showbiz cities of the 20th and the theme parks of the 21st century. In some cities traditional amusement parks have met decay, in others they occupied whole districts, sometimes disguised as an independent city within a city. Our films show the shapeshifting amusement parks through movie set cities, theme parks and contemporary landscape architecture.

Short History of Abandoned Sets (Rä Di Martino, 2012, 9')

The Machines of the Isle of Nantes (Dominique Deluze, 2013, 52')

The Poor Man's Follies (Micropunta, 2009, 58')

Double Happiness (Ella Raidel, 2014, 74')

Unplanned Agency

Many modernist planners saw the city as a machine, with their role to create free flow of people, objects and energy. The great modernization wave of the 20th century redrew traditional European cities with motorways, bridges and overhead crossings. The Tangenziale, towering above the century old Roman outskirts, or the M25 and the A10, tying knots around London and Amsterdam: those are not simple infrastructures but embodiments of peculiar stories, situations and viewpoints, as one of our films puts it: „toxic architecture design terrorism“.

Infrastructure and Architecture: Unplanned Agency (Richard Raber, 2012, 4')

Overpass (Emanuela Liverani, 2014, 6')

Ring (Daryl Mulvihill, 2014, 8')

London Orbital (Christopher Petit, Iain Sinclair, 2002, 77')

Shorts – Overbuilt and Unfinished (91')

—— **Half Lives** (Amy Lunn, 2014, 3')

—— **Lazika, Ghost City** (Mariam Natroshvili, Detu Jintcharadze, 2014, 6')

—— **Home on Display** (Laura Engelhardt, Nina Gschlößl, 2014, 18')

—— **Houses for All** (Gereon Wetzel, 2013, 54')

—— **Adequate** (Sinem Serap Duran, 2011, 10')

Eastern European Heritage

We launched the Central European Architecture Film Exchange three years ago, selecting films from this region, which grew to a significant collection over the years: our selection introduces the latest works. We get to know typical Eastern European stories – familiar to everybody living here but maybe inexplicable for someone from far away. How come that we don't trust our neighbors that we don't know and they don't want to know us either, not even cooperating on common issues? What is the meaning of a public space that is only used once a year for a festivity? What kind of architectural

aspects arose from the end of communism, when never-before-seen bank buildings emerged from the ground out of nowhere, when borders and border stations disappeared, when communist buildings, statues and design solutions became purposeless and awkward? Strange yet familiar, self-reflective and funny stories from our neighbours.

Stone Guests (Paula Ďurinová, Petra Burzová, Jiří Majer, 2013, 11')

Neon (Eric Bednarski, 2014, 52')

Shorts – Eastern European fairy tales (100')

—— **Minor Border** (Lisbeth Kovacic, 2014, 25')

—— **Temples of Money** (Jana Pavlová, Martin Hrubý, 2013, 31')

—— **Resort** (Martin Hrubý, 2014, 24')

—— **Superunit** (Teresa Czepiec, 2014, 20')

Portraits

The classic genre within architect movies is the portrait. But, instead of portraits of architects we choose portraits of buildings this year: from Herman Hertzberger's school buildings, through Hans Scharoun's music hall in Berlin, Centre Pompidou and brutalist masterpieces, to the prison in Halden, Norway, we present unique buildings that became important parts of the lives of their residents or their users.

The School as City (Moniek van de Vall, Gustaaf Vos, 2012, 50')

Month of Sundays (Callum Cooper, 2014, 4')

Barbicania (Ila Bêka, Louise Lemoine, 2014, 90')

Cathedrals of Culture (Wim Wenders, Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin, Karim Ainouz, 2014, 165')

Estate, a Reverie

Daniella Huszár

Film: Estate, a Reverie (Andrea Luka Zimmerman, 2015, 84')

Thursday March 5 - 19:00

Housing is one of the key themes of this year's festival. The strongest piece among the films dealing with this topic is *Estate, a Reverie*, which documents the last days of a community living in Haggerston Estate, a social housing project in London. We chose this movie as the opening film because it tackles a policy issue that defines our everyday life with unique sensitivity and universal language. It treats a lurking and often untold crisis phenomenon with undisguised honesty that is as current in Hungary as it is in Britain.

The film addresses the issue of housing as a fundamental human value, showing the human norms of living together, by portraying the everyday life of a community that in the face of the realized loss could experience temporary rebirth in its functioning. Human to the core, the film succeeds to dispel the unusual stereotypes associated with such communities from the very first still, and momentarily suspend discrimination and underrepresentation. The film employs unique methods from participative observation to performance. The director herself was living in the estate for 17 years, the shootings lasted for 7 years allowing for the creation of a masterful compound of empathy and intimacy.

According to the director, "It feels important to say that *Estate, a Reverie* has not been made about this community, but has been made from it. Through a variety of filmic registers and strategies, the work seeks to capture the genuinely utopian quality of the last few years of the buildings' existence, a

period when, because demolition was inevitable, a sense of the possible, of the emergence of new, but of course time-specific, social and organizational relationships developed, alongside a fresh understanding of how the residents might occupy the spaces of the estate.

Estate, a Reverie focuses on the 'structure' of its eponymous architecture not only because it is where we live, but also how we live. The film explores the multiple implications of what most explicitly defines us to other people, while simultaneously challenging that often all too mono-cultural definition and revealing the complex diversity of the population it houses.

Estate, a Reverie is, inevitably therefore, about housing, and about the policies that lead us to live lives at the mercy of governmental and financial decisions. But, much more, I hope, it is about how we belong in the world and what structures of meaning exist to define personal and social lives. How do we resist being framed exclusively through class, gender, ability or disability, through geography even? How can we express the fullest possibility of our being, creatively and collectively?"

London Orbital

Samu Szemerey

Film: London Orbital (Christopher Petit, Iain Sinclair, 2002, 77')

Saturday March 7 - 17:15

Ode to the world's longest ringroad, a conversation on the edges of fiction, documentary and reflection, road movie on a highway closing onto itself and around a city – the work of Iain Sinclair and Chris Petit steps beyond genres to map London's subconscious.

Who doesn't ask herself while driving somewhere on the M0: what is actually this landscape, where they and everyone else just speed through? What is there in the transitional zone where the traditional notion of the city ends? The liminal metropolitan areas have always been the land of the imaginary and the unknown, experimental grounds where the mutations of the built environment freed from history show an entirely different face of their age. *London Orbital* is a field guide and a travelogue leading to the sources of questions and dilemmas around millennial New Labour's booming urban development.

Sinclair's book with the same title was published before the film, after the author spent a year walking around the M25, a 188 kilometer long ringroad around London. The book focuses on the psychoanalysis of the city, mapping its psychological geography while uncovering the hidden, often absurd, surreal or outright occult memories of the built environment. The film made with Chris Petit retraces this route, moving the perspective of observation from the walk to the highway.

“To get to the point where the city loses its mind” – the journey between mental hospitals, villas, logistical and shopping centers, swamps and residential communities layering onto each other contemplates the remains of possible futures. The city’s historic image dissolves in this fragmented landscape to give way to visions and speculations about the present and the future. This way the M25, built in the Thatcher era, is transformed from a mere industrial relic to a memorial of dissolving British social democracy, molding suburbanization, commercial and private developments and the mysterious zone around the city into a monumental vision.

How can the monotony of the bypass, the infinite boredom of driving turning into meditation be shown in cinema? The radical visual gestures of the film simultaneously map this mental state and the landscape now almost invisible beyond the highway, yet instrumental in understanding the contemporary city.

Great cities are places one can dream about. Present and future are open where imagination can function. London Orbital investigates imagination and time, walking and driving, shopping and terrorism, film and image while stepping into the worlds of Bram Stoker, G. H. Wells, J. G. Ballard and the contemporary city.

Resort

Dániel Kovács

Film: Resort (Martin Hrubý, 2014, 24')

Saturday March 7 - 18:45

Often enough, one ignores the fact that even historic figures had private lives – perhaps this is at least partly due to how preoccupied we are with our own. They too had rushed to pick up kids from school, bickered with spouses, gone to the movies, done their washing and cooking and ironing. In better times, they too would take family vacations. For Hungary's state socialist elite under János Kádár, this would involve a heavily guarded resort complex at Balatonaliga, by the 'Hungarian Sea'; the Czechoslovakian party elite would retire to a similar holiday arrangement in the South Bohemian mountains, beside the Orlik reservoir.

Martin Hrubý's film deals with the story of the Orlik resort, complementing the period's promotional texts with poetic footage of the buildings' present-day demise, and fond reminiscences with powerful images of nature reclaiming its own. While we in Hungary have yet to give an account of the exclusive Aliga resort, we now have some fascinating insights to its South Bohemian counterpart. Its construction commenced immediately after the reservoir was finally finished in 1961. To spare expenses, the Czechoslovakian state commissioned convicted engineers and skilled labor to the site: word had it that the boon of high quality unpaid labor was the very motivation behind many a show trial.

The complex was designed by resort specialist Jaroslav Vaculík, himself a student of Le Corbusier. In the late 1950's by some mischance Vaculík was

accused of embezzlement and promptly detained, though he was eventually released on parole. The entire resort complex was state-of-the-art and is still a wonder to behold: compared to the hodgepodge repairs on the Aliga grounds, this is a unified and well-preserved monument of imaginative Czechoslovakian modernist architecture.

Being an exclusive resort for elite party functionaries, Orlík was frequented by the likes of Communist Party premiere Antonín Novotný and his successor under the years of 'normalization' following 1968-69, Gustáv Husák. Following the system change, while Aliga was privatized and left to dismantlement and eventual ruin, most of the Orlík villas were passed from the Czech state to the reinstated old upper crust. The neighboring forests were returned to the Schwarzenberg family, while the premises were guarded by the men of one Radovan Krejčíř, shown in the film to be among the richest men in the Czech Republic of the nineties and a bigtime mobster, finally forced into emigration. Most of these villas stand empty today, while the main building operates as Hotel Orlík, steering daintily clear of Czechoslovak nostalgia and aligning apolitically. It seems to have found the right track.

Mechanical Animals

Vera Horváth

Film: Machines of the Isle of Nantes (Dominique Deluze, 2013, '52)

Friday 6 March - 21:00

The old industrial port of Nantes was built on Île de Nantes, the last major island of the Loire before it runs into the Atlantic. The last boat left the port in 1987, closing down a page in the city's history. The function of the industrial port was taken over by the ocean shore complex of Sainte-Nazaire, and the shipyards of Île de Nantes lost their function and fell into decay.

The city council could not find new investors for the area, so it decided to let the buildings free of charge for community and cultural purposes, to prevent urban decay. Among the newcomers was Royal de Luxe, a mechanical marionette street theatre company, who used grandiose creations – giant humans, animals and monsters – to shake up street audience, and give them a short break from reality. Their shows swiftly gained popularity among the Nantais. In 1989 the company was given a 10,000 square meter hangar on the island, which allowed them to prepare a permanent gallery with large scale artwork.

The company active to date, La Machine, was established in 2007, and became a staple of Nantes cultural life. The city of Nantes began the regeneration of the island, a project partly based on the success of La Machine, and allocated nearly 5 million euros to support the creation of the company's "zoo" of mechanical creatures. The city council saw an opportunity in the high artistic quality and popularity of the shows: they set out to create a community and cultural space that is fit to popularize culture, and is able to bring art into

the everyday life of the citizens of Nantes. Of course, the project was also intended to stimulate tourism, and to improve the city's perception: to rebrand it as a place of creativity and art, instead of a shrinking post-industrial hub. The regeneration project runs until 2023, although the council already sees it as a great success. The Machine Gallery is vastly popular among the Nantais, which allowed the city to renew most of the island's area, establishing parks and playgrounds. Besides La Machine, the island has attracted other art companies, hospitality services, a Fine Arts faculty, and real estate developers.

Members of the company quote the imaginary world of Jules Verne and the blueprints of Leonardo da Vinci as inspirations for their work. The steampunk style of the giant creatures, their visible metal structures and finely carved wood, matches the post-industrial old shipyard buildings beautifully; the same way their creators, working with power tools in protective clothing, have found an ideal site in the renovated industrial complex. The audience walking around in the company's hangar building does not only admire the giant fauna (chameleon, flying fish, turtle, and the 12 metre high Great Elephant, set to carry 49 passengers at a time). They also get the opportunity to control or ride them. According to creator and artistic director François Delarozière, their mechanical structure serves as a counterpoint to the virtual nature of the post-modern era: the viewer becomes a participant, and has to use the physical movement of his own body in order to control the movements of the creature.

Venture with Teenagers To Design Future

Réka Kovács

Film: If You Build It (Patrick Creadon, 2013, 86')

Saturday 7 March - 17:15

The hackneyed phrases related to teachers like 'sowing the seeds' or 'founding the future' get an update and shiny new meanings by this film. Even literally. As Emily Pilloton, project owner of Studo-H (and high school teacher) puts it after her schoolyear: "it wasn't for nothing".

So there is a determined design nomad couple with a precisely made up curriculum, invited to the poorest (and dustiest) county of North Carolina by the progressive local superintendent. Poorest county or not, there is also a pick-up driving, spotty-faced group of kids, representing all the stereotypes of the American countryside youngsters – even their speech needs to be subtitled a few times.

'Together We Can!' – declares a sign in the council room of the local school board. The place where the board members decide to suspend the superintendent, along with all the projects proposed by him, just after Pilloton's and Matt Millers' class being started.

However they stay, and this is how we are given the opportunity to witness this supposedly boring, familiar progress: the growing of the 'stalk', the 'planting', the 'building in'. Director Patrick Creadon's camera records exactly those teenager gestures: smeared rejoice, shy smiles, that are able to make us understand with the heart and mind, and once and for all, what the job of a great teacher can mean to the world.

The message definitely has an underlined importance with design involved in the story.

After placing spectacular, visionary chicken coops around the small town followed by the growing interest of the residents, the group goes ahead to develop a conception and to design a real building for the local farmers' market.

It's not only the young individual's success at stake (by learning to read a blueprint, to weld, to be able to think in stages of a process, to own a purpose, to build a life), it's also the long term progress and success of a local community by offering them a solution for a current problem.

And this can be seen in the teens' workshop: by the time the winning concept is being chosen from the individual designs, the question of proprietary and common is not a question anymore for this very group of students. And the real challenges, real responsibility, real construction with the power of real changes being experienced bring hundredfold harvest on this dry and dull (?) plain of North Carolina.

On the local council's website a professional building photo of the farmers' market can be found today. Built at the expense of the hard struggle presented in the film, now pride of the town. It's the same local council that did not grant any kind of salary for Emily and Matt during their work, and never after their project had been carried out.

Paradise city

Anna Bajomi

Film: Christiania – 40 Years of Occupation (Robert Lawson, Richard Jackman, 2014, 76') Friday 6 March - 19:00

The story of Christiania started in 1971. As a response to the severe housing problems of Copenhagen at the time, some young people squatted an abandoned military basis in an island of the city. And the community founded by the squatters is still working, after more than 40 years.

In this documentary cheerful young and elderly members of the community tell us stories, through which we can gain insight to the island's history, everyday life and important issues and conflicts of the community. It is impressive to see how they turned the military base into their home, how they are building new flats from caravans in an organic way, and we get an answer to the questions like where they buy everything for their houses if not from Ikea and what they do for a living. Concerning the education of the children the kindergarten teacher gives us an impression. All of these stories are backed with beautiful pictures: ducks by the lake, picnic on the green grass, mural paintings and decorated garbage trucks.

But parallel to this idealistic picture difficulties are arising. The hard-drug problems of the seventies caused a severe crisis but the community finally pushed out the dealers. The police chief of Copenhagen and an officer „in charge of“ Christiania is interviewed. While the community has existed for 40 years, conflicts with the police and other authorities arise periodically mostly

because of the open hashish trade on the streets, the absolute dominance of community property (especially of flats), the questionable legal situation of the island, or other smaller scale issues like the violation of the Building Code.

Despite the tense situations Christiania lives on! The community of the island knows something: even if it is time consuming, the consensus-based decision-making is working, and it makes the decisions legitimate for long term. Their way of fighting with the police, mostly in a non-violent way using the arsenal of humor seems to be an effective strategy. The survival of Christiania is probably due to the commitment of the inhabitants and to the fact that the Danish public has always stood by Christiania when police attacks proliferated. The openness of the surrounding society in periods of peace is also likely to contribute to the blooming of the island.

THURSDAY 6 MARCH - 19:00 ROOM 1

Estate, a Reverie

2015, 84 mins, color, UK (with Hungarian subtitles)

D: Andrea Luka Zimmerman

Estate is a deeply moving portrait of a community struggling to survive in a boarded-up London public housing project, an utopian promise of social housing, long slated for demolition. Multilayered and profound, Andrea Zimmerman's film masterfully immerses us in a dreamlike lost-world of misfits, outcasts and survivors whom she films with love and aching tenderness. Her groundbreaking approach to cinema – at once collaborative and performative – creates a work of rare intimacy, a lyrical and gripping vision of the loneliness and disempowerment that haunts life even in the world's wealthiest cities. Filmed over seven years, the film reveals and celebrates the resilience of residents who are profoundly overlooked by media representations and wider social responses. Interweaving intimate portraits with the residents' own historical re-enactments, landscape and architectural studies and dramatised scenes, Estate asks how we might resist being framed exclusively through class, gender, ability or disability, and even through geography... A spirited celebration of extraordinary everyday humanity.

FRIDAY 6 MARCH - 19:00 ROOM 1

Christiania – 40 Years of Occupation

2014, 77 mins, color, USA (with Hungarian subtitles)

D: Robert Lawson, Richard Jackman

The film tells the story of the „free state” of Christiania, a 40-year-old anarchist squatter community occupying an abandoned military base in the heart of Denmark’s capital, Copenhagen. In the 70s youthful idealism and a severe housing shortage incited hundreds of young people to „storm the gates” and claim 85 acres of deserted brick buildings, woods, ramparts and canals as their home. Finding it politically unpopular to evict the young settlers, the Danish government declared Christiania a short-term „social experiment.” The Christianites built a distinct culture based on group consensus, and a thriving economy of restaurants, bars, cottage industries, and an open hashish trade. Forty years later, Christiania is still standing. In every respect, Christiania became an alternative that challenged, inspired, and frightened the society outside.

SUNDAY 8 MARCH - 19:00 ROOM 2

Inner Yard

2014, 34 mins, color, Czech Republic (with English subtitles)

D: Marika Pecháčková

Marika Pecháčková moved into a Prague apartment with a balcony facing an inner yard: an Eastern European wasteland, dullness and heaps of emptiness. Two hundred windows, two hundred families looking at one common arena of which glances bounce every single day drowning in its deadness. The film depicts Marika's attempts to break down fences and unify the separate yards into one inner yard. While examining the external blocks the film uncovers inner blocks too: hidden mechanisms of fear which rule the motives of isolation. „If you live next to something that is dead, the dead is within you as well.”

SUNDAY 8 MARCH - 19:00 ROOM 2

Life in the Coffin Factory

2013, 48 mins, color, Austria (German with English subtitles)

D: Alexander Dworschak, Michael Rieper, Christine Schmauszer

In 1989 a group of some 30 activists acquires a property and the ruin of what used to be the largest coffin factory in the times of the former Austrian-Hungarian monarchy. Step by step they turn it into a unique and exceptional housing project with 112 flats, a kindergarten, a restaurant and a public bath. On historic video footage from the mid-eighties and in their very inspiring interviews, the founders – together with witty architect Johnny Winter – take us on a little tour through time. The protagonists give us an inspiring and diverse view of their common vision. They tell us about the exhausting process of decisionmaking and the permanent fight for participation in the ongoing building process. The movie shows an encouraging example of participative, collective owned housing. At the end we are confronted with the question: „Can we still turn such an idealistic plan into built reality?“

FRIDAY 6 MARCH - 19:30 ROOM 2

Maker

2014, 66 mins, color, US (with Hungarian subtitles)

D: Mu-Ming Tsai

A feature-length documentary that looks into the current maker movement in America – a new wave of Do-It-Yourself and Do-It-Together fueled by passion and powered by the advance of new technologies. The „Maker Movement”, sometimes called the „Third Industrial Revolution”, subverts traditional manufacturing by building on innovative concepts such as open source, local manufacturing, crowd funding, and digital fabrication. Breaking the hobbyist movement stereotype, the film delves deep into this ecosystem of design and manufacturing in the Internet era. The film explores the ideas, tools, and personalities that are driving the Maker Movement – and returns with a timely snapshot of one of the transforming influences of the current age.

SATURDAY 7 MARCH - 19:00 ROOM 1

H2T

2013, 19 mins, color, Portugal (with English subtitles)

D: Fabio Petronilli

A short documentary about an urban intervention in Trafaria, a poor neighborhood close to Lisbon, Portugal. The architects worked with the community, and after research on the quarter and its people, they decided to support creating community gardens in three different areas of the neighbourhood. By introducing the basic urban equipment they generated places for encounters and sharing, and helped people to start growing their own food.

SATURDAY 7 MARCH - 19:00 ROOM 1

If You Build It

2013, 86 mins, color, US (with Hungarian subtitles)

D: Patrick Creadon

The film offers a captivating look at a radically innovative approach to education by following designer-activists Emily Pilloton and Matthew Miller to rural Bertie County, the poorest in North Carolina, where they work with local high school students to help transform both their community and their lives. Living on credit and grant money and fighting a change-resistant school board, Pilloton and Miller lead their students through a year-long, full-scale design and build project that does much more than just teach basic construction skills: it shows ten teenagers the power of design-thinking to re-invent not just their town but their own sense of what's possible. A compelling and hopeful vision for a new kind of classroom in which students learn the tools to design their own futures.

SATURDAY 7 MARCH - 17:00 ROOM 2

Beyond Metabolism

2014, 41 mins, color, Germany (Japanese with English subtitles)

D: Stefanie Gaus, Volker Sattel

First triangles, then hexagons: the hexagon as the geometric DNA of an erratic architectural structure with an eerie lack of scale. Succession of hallways, apertures, views and spaces: an enormous construction is disclosed. The film conveys a fascination for a utopia of architecture that imagines life in future societies in flexible, large structures, expandable at will. The International Conference Center in Kyoto was built in 1966 by Japanese architect Sachio Otani – a student of Kenzo Tange. Fragments of documentary archive material recall what may be the most significant event ever to occur at this place, the 1997 World Climate Change Conference. The film questions our idealistic future in post high economic growth era, with the help of this building, which is significant beyond Japan's past and present.

SATURDAY 7 MARCH - 17:00 ROOM 2

Microtopia

2013, 52 mins, color, Sweden (English with Hungarian subtitles)

D: Jesper Wachtmeister

Several successful architects, builders and artists from different parts of the world propose a radical solution to living space in which all unnecessary things are removed and seemingly old and worn-out items are utilised. How much space, stuff and comfort do we really need? Whether building islands from garbage, tents hanging from trees, micro-homes on wheels, residential sleeping pods or experimental urban parasitic architecture, they are united by the effort to find ways to form new communities without environmental consequences. How would you feel about carrying your home in your pocket or having clothes to live in? For most of us, „house” means stability, structure, and permanence. In an age of increasing population and technological gains, today’s mobile society has resulted in a dream for portable dwellings and dwellings in new settings and situations. On the sidewalk, on rooftops, in industrial landscapes and in nature we will see and feel how these abodes meet the dreams set up by their creators. The film deals with contemporary urgent ideas that are addressed, and solved, in a very surprising way.

SUNDAY 8 MARCH - 16:30 ROOM 2

Mumbai: Maximum City Under Pressure

2014, 15 mins, color, Switzerland (English with Hungarian subtitles)

D: Markus Kneer, Daniel Schwartz

The new short film of Urban-Think Tank examines the critical issues impacting on sustainable development in the megacity of Mumbai, and what can be learnt from the economically and socially vibrant villages of informal neighborhoods that make up the city.

SUNDAY 8 MARCH - 16:30 ROOM 2

Gran Horizonte: Around the Day in 80 Worlds

2014, 45 mins, color, Switzerland (English with Hungarian subtitles)

D: Martin Andersson, Daniel Schwartz

The latest cinematic project from the interdisciplinary design firm Urban-Think Tank offers an overview of innovative informal design strategies the world over. Structured in a dream-like *dérive* of a single day, and compiled from material collected for three years, the documentary focuses upon the construction of community, tensions and collaborations between individuals, private enterprise and government, and the activities of the seven billion informal architects continually active around the world. Asking questions rather than presenting answers, the film aims to broaden the debate about both the world in which we live and the world we could help create.

FRIDAY 6 MARCH - 21:00 ROOM 1

Short History of Abandoned Sets

2012, 9 mins, color, Italy (Arabic with English subtitles)

D: R  di Martino

Abandoned movie sets are scattered around Moroccan deserts and used again by two local kids, born not far from the almost abandoned film studios near Ouarzazate. The two boys re-enact a few lines from movies that have been shot there: an American horror movie, Lawrence of Arabia... while all around nature and the incontaminated landscapes of the Draa Valley stand outside of time.

FRIDAY 6 MARCH - 21:00 ROOM 1

The Machines of the Isle of Nantes

2009, 58 mins, color, Italy (English with Hungarian subtitles)

D: Monica Carrozzoni, Fabrizio Vegliona

The Marine Worlds Carousel, a carousel with aquatic animals and sea carriages, is one of the attractions of the Machines of the Isle of Nantes aiming to revive the former shipyard in the center of this French city. The brownfield development of this 337 hectare area has been going on for over 20 years. The documentary tells the story of this fantasy world and examines how a work of art can shape a city and influence the lives of an entire community.

FRIDAY 6 MARCH - 21:00 ROOM 1

The Poor Man's Follies

2009, 58 mins, color, Italy (English with Hungarian subtitles)

D: Monica Carrozzoni, Fabrizio Vegliona

Welcome to Coney Island Finest, the Grand Canyon of New York. Home of Popular Culture. The cradle where the American dream flourished for many years. Original people fighting monoculture and bricks. Coney Island's amusement park is the iron heart of the society of the spectacle. Pumping the beat. Join' the big ride, the Cyclone, the first roller coaster. This is The Poor Man's Follies.

SUNDAY 8 MARCH - 18:00 ROOM 1

Double Happiness

2014, 72 mins, color, Austria (Chinese and German with English subtitles)

D: Ella Raidel

A cinematic journey to China, where a clone of the Upper Austrian town of Hallstatt has been realized as a real estate project. The film tells of the copy planned in secret and of its discovery, of the motivation and the background for the construction of the fairy-tale-like replica in a region with a population of millions as a consequence of globalization. In Chinese, „Double happiness“ stands for marrying and the associated happiness for both sides. The duplicated happiness unfolds in parallel worlds of original and copy, real life and fiction, dream and reality.

SATURDAY 7 MARCH - 17:15 ROOM 1

Infrastructure and Architecture: Unplanned Agency

2012, 4 mins, color, Australia (English with Hungarian subtitles)

D: Richard Raber

„Edgelands” are the interfacial interzone between urban and rural: a hot mix of rubbish tips, superstores, office parks, rough-hewn farmland, gas towers, electricity pylons, wildlife and service stations. The interface where infrastructure and architecture collide, is explored with the help from the environmentalist Marion Shoard in this short film, shot primarily in the outer urban areas of Melbourne, the place for „toxic architecture design terrorism”.

**SOPRA
ELEVATA**

SATURDAY 7 MARCH - 17:15 ROOM 1

Overpass

2014, 6 mins, color, Italy (with English subtitles)

D: Emanuela Liverani

Via Prenestina is a road in Rome that nobody wants, yet it is used daily by thousands of vehicles. Tired of not being taken into account, and yet the unwanted urban object decides to talk, inviting us into her world of dreams, desires, suffering and escape attempts, locked in an armor of concrete and metal.

SATURDAY 7 MARCH - 17:15 ROOM 1

Ring

2014, 8 mins, color, Netherlands (with English subtitles)

D: Daryl Mulvihill

The A10 is an essential component of Amsterdam's urban fabric. A road that encircles, connects and divides the city, it however remains an intangible element detached from the Amsterdam that it is so closely connected to.

SATURDAY 7 MARCH - 17:15 ROOM 1

London Orbital

2002, 77 mins, color, UK (with Hungarian subtitles)

D: Christopher Petit, Iain Sinclair

An extraordinary and visionary film about the world's largest bypass, the M25. A road movie, a cinematic excursion into the futuristic literature of a century past, and a film dialogue between two writers who are also filmmakers. Iain Sinclair is the author of a book about his walk around the 120-mile road. Christopher Petit elected not to make „the film of the book” and chose instead to drive, and to capture in images the peculiar hallucinatory state that driving provokes. *London Orbital* is a meditation on the difference between driving and walking, a meditation on time and memory. On the difference between film and tape, sound and image. On trance states and the terror that lies beyond boredom, on shopping and terrorism, on Kabul and the leisure mall. On the invisible triangle of Thatcherism: covert arms deals, Essex gangsters and drug dealing. On Pinochet and Thatcher as vampire lovers.

SUNDAY 8 MARCH - 17:00 ROOM 2

Shorts – **Overbuilt and unfinished**

Half constructed buildings, a huge unfinished Georgian city, the Chinese building industry trying to keep up with the country's economic growth, Spanish ghost towns still under construction but no one to move in, and a story about a family rebuilding its life in a commercial center thanks to the demolitions in Istanbul.

Half Lives

2014, 3 mins, color, UK

D: Amy Lunn

The function of urban surveillance is questioned by this film, as the camera seeks to detail the specific beauty and nuances of half constructed buildings – the structures which only ever had a half life.

Lazika, Ghost City

2014, 6 mins, color, Georgia (with English subtitles)

D: Mariam Natroshvili, Detu Jintcharadze

The short film depicts the story of constructing a new large settlement, with the potential to make the city into the country's second largest one after the capital of Tbilisi and a major economic center of western Georgia. A week after President Saakashvili inaugurated the first building, the newly elected Prime Minister Bidzina Ivanishvili stopped the construction.

Home on Display

2014, 18 mins, color, Germany (Chinese with English subtitles)

D: Laura Engelhardt, Nina Gschlößl

An experimental documentary that examines the construction of new homes for China's New Rich resulting from the country's economic growth. It focuses on the desire and search for an „ideal“ home and its medialization. Bad dream and reality start to blur.

Houses for All

2013, 54 mins, color, Spain (with English subtitles)

D: Gereon Wetzel

If there is one country that's really suffering from the real estate bubble, it is Spain. It feels like you're watching stills, photos of ghost towns after a nuclear strike. How else

could one explain the apartment buildings looking so desolate? But then we see leaves on trees moving in the wind and a man walks by, the caretaker of a residential development nobody ever got to use. He is the only living soul in the area and spends his days wandering around, exercising and sunbathing by an empty pool. Most Spaniards can barely make ends meet – let alone pay a mortgage – but the developers keep on building. Bleak yet beautiful scenes of desolate roads and playgrounds overgrown with weeds, and Spanish people living in some woods by the side of the road with all their belongings, because in spite of all the vacant housing, they can't afford to live there.

Adequate

2011, 10 mins, color, Turkey

D: Sinem Serap Duran

A short film about post-traumatic conditions of a Turkish family who are assumed to change the places they live because of the demolitions of Urban Transformation Projects in Istanbul. The family tries to rebuild its life and identity in some unused voids of a huge, labyrinth-like, modern Wholesales Commercial with a life cycle similar to a small-scaled city.

SATURDAY 7 MARCH - 20:30 ROOM 2

Stone Guests

2013, 11 mins, color, Czech Republic (with English subtitles)

D: Paula Ďurinová, Petra Burzová, Jiří Majer

An ethnographic micro-study of Karlovy Vary based on interviews with inhabitants, visitors, city representatives and historians, to identify changing attitudes to the symbols of socialist past in a city with significant Russian presence.

SATURDAY 7 MARCH - 20:30 ROOM 2

Neon

2014, 52 mins, color, Poland (with English subtitles)

D: Eric Bednarski

Neon showcases the remarkable Polish neon design of 1960s and 1970s Warsaw. In communist times the bright colours and lights of neon signs were seen as a relief from the dullness and darkness of everyday life. Was it possible to truly advertise in a system where shops were frequently empty and brands and services were state run? What distinguished socialist neon advertising from neon advertising on the other side of the Iron Curtain?

SATURDAY 7 MARCH - 18:45 ROOM 2

Shorts - Eastern European fairy tales

What kind of architectural aspects did the end of communism have, when never-before-seen bank buildings emerged from the ground out of nowhere, when border stations disappeared, when communist buildings became purposeless; and how many of your 762 neighbours can you know? Strange yet familiar, self-reflective and funny stories from our neighbours.

Minor Border

2015, 25 mins, color, Austria (with English subtitles)

D: Lisbeth Kovacic

Since the border between Austria and Hungary became a „Schengen border“ it seems to have lost its meaning: the border stations, among them the „small border crossing“ in Nickelsdorf/Hegyeshalom are being removed. The border persists culturally and socially, based on historically grown resentments and new European laws and 25 years after the fall of the Iron Curtain, the border still exists as division in income and life standards.

Temples of Money

2013, 31 mins, color, Czech Republic (with English subtitles)

D: Jana Pavlová, Martin Hrubý

The documentary film deals with the architecture of banks and savings banks in the 1990s, presenting it as a phenomenon closely related to the social and political changes following the year 1989. A great number of new banks were built at that time, creating a specific model corresponding to the contemporary ideals of the newly developing economic sphere in a post-communist country. The architecture of these buildings was influenced by the then already fading postmodern. A heated discussion arose over the architecture of money institutions already when they were under construction, stressing for example the moral aspects related to the enormous financial costs and pompous form of these buildings. Criticism of prodigal forms and bombastic gestures referred to the very use of postmodern vocabulary. For the coming generation of young architects postmodern vocabulary meant an exhausted trend aimed more at commercial purposes than art.

Resort

2014, 24 mins, color, Czech Republic (with English subtitles)

D: Martin Hrubý

An experimental film dealing with the complicated history of Vystrkov Summer Resort, a secret recreational resort designated to the prime representatives of the Czech communist establishment. It stretches in the woodlands and includes a hotel, restaurants, swimming pools, yacht club and a number of architecturally unique villas.

Surprisingly, these houses were not built by prominent communist architects but on the contrary, they were designed by some of the most progressive architectural and engineering experts of the 1950s, deeply rooted in the modernist avant-garde. The craftsmen were imprisoned so they would work on the secret project, and the whole architectural documentation was classified and later destroyed. General public only learnt about this communist paradise after 1989, when controversial businessmen moved into the villas whose dream was to wipe Vystrkov's negative history and establish a successful holiday resort. Still, Vystrkov is a blackbox of the darkest parts of Czech history of last 60 years.

Superunit

2014, 20 mins, color, Poland (with English subtitles)

D: Teresa Czepiec

Superjednostka (Polish for Superunit) is a huge block of flats designed as a „housing machine”. Up to three thousand people can live on 15 floors of the building. The lifts only stop every three floors so the residents must go through a maze of corridors and stairs in order to get to their flats. This is where its inhabitants' emotions throb, their expectations engender, and their desires come true... or not. 762 flat doors and 762 stories.

SATURDAY 7 MARCH - 21:00 ROOM 1

The School as City

2012, 50 mins, color, Netherlands (with English subtitles)

D: Moniek van de Vall, Gustaaf Vos

At 80, Dutch architect Herman Hertzberger, one of the most influential designers of schools in the world, is still in a constant battle to see his ideas about the relationship between education and space implemented. The filmmakers accompany him on visits to landmark buildings he designed, in staff meetings and at conferences with clients about new projects. Hertzberger is unimpressed with the latest safety ordinances or the desire parents have to separate the school from the street and the surroundings. He believes that freedom of movement and maximum transparency are vital preconditions for healthy learning. Although he is disappointed with the discrepancies between his vision and reality, he also knows how to wield his authority, combined with a dose of humor, when confronting decision-makers.

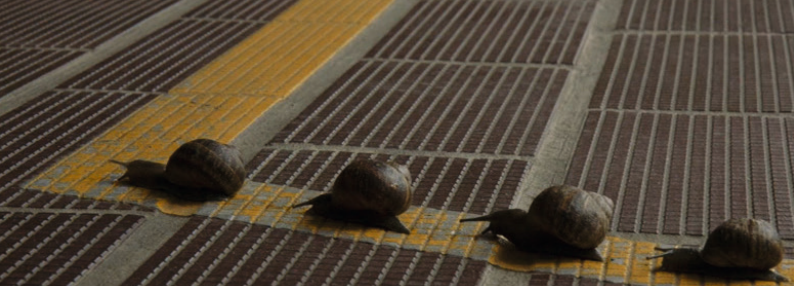
SUNDAY 8 MARCH - 20:00 ROOM 1

Month of Sundays

2014, 4 mins, color, UK

D: Callum Cooper

A music video follows British band Metronomy around London's Barbican Estate: raw concrete structures, elevated walkways and curving stairwells.

SUNDAY 8 MARCH - 20:00 ROOM 1

Barbicania

2014, 90 mins, color, France (English with Hungarian subtitles)

D: Ila Bêka, Louise Lemoine

From the top of the towers to the underground levels of the arts centre, discover the personalities, lifestyle and architecture that bring the Barbican to life in Ila Bêka and Louise Lemoine's new film. Fantastic stories from those who experience the famous building on an everyday basis: Neil who tends to the plants and fish in the Barbican Centre's conservatory, Paolo who owns the „magic key“ and Camilla who delves into the Barbican psyche. An intimate and lively filmic map of the brutalist masterpiece, explore the timeline below and immerse yourself in a taste of Barbicania.

MONDAY 9 MARCH - 18:30 URÁNIA CINEMA

Cathedrals of Culture

2014, 165 mins, color, coproduction

D: Wim Wenders, Michael Glawogger, Michael Madsen, Robert Redford, Margreth Olin, Karim Ainouz

„If buildings could talk, what would they say about us?“ Cathedrals of Culture offers six startling responses to this question. This 3D film project about the soul of buildings allows six iconic and very different buildings to speak for themselves, examining human life from the unblinking perspective of a manmade structure. Six acclaimed filmmakers bring their own visual style and artistic approach to the project. Buildings, they show us, are material manifestations of human thought and action: the Berlin Philharmonic, an icon of modernity; the National Library of Russia, a kingdom of thoughts; Halden Prison, the world's most humane prison; the Salk Institute, a scientific monastery on the California coast; the Oslo Opera House, a futuristic symbiosis of art and life; and the Centre Pompidou, a modern culture machine. Cathedrals of Culture explores how each of these landmarks reflects our culture and guards our collective memory.

FESZTIVÁL INFÓ | FESTIVAL INFO

Helyszínek | Venues

TOLDI MOZI | TOLDI CINEMA
1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.
+36 1 472 0397, www.toldimozi.hu

URÁNIA NEMZETI FILMSZÍNHÁZ | URANIA CINEMA
1088 Budapest, Rákóczi út 21.

Jegyárak | Tickets

Felnőtt | Adults: 1200 Ft
Diák | Students: 900 Ft

Napijegy péntek | One-day pass for Friday: 1800 Ft
Diák | Students: 1400 Ft

Napijegy szombat, vasárnap | One-day pass for Saturday, Sunday: 2700 Ft
Diák | Students: 2000 Ft

Fesztiválbérlet | Festival pass: 5500 Ft
Diák | Students: 4500 Ft

A vetítések helyfoglalási rendszerben működnek, ezért a bérlettel rendelkezőknek is regisztrálniuk kell az előadásokra a mozi pénztárában. | Please note that those with festival passes should also register for the screenings at the cinema's cashier.

IMPRESSZUM | CREDITS

Szervezés | Organization

Fehér Gábor, Huszár Daniella, Polyák Levente, Soltész Noémi

Grafika | Graphics

Csekk István

Fordítás | Translation

Gerhardt Erik, Polyák Emese, Dányi Dani

Lektor | Lector

Polyák Emese

Kommunikáció | Communications

Mitte Communications

Kapcsolat | Contact

www.kek.org.hu/filmnapok | filmnapok@kek.org.hu

www.facebook.com/BudapestArchitectureFilmDays

KÉK – KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT

HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE CENTRE

+36 1 322 2907 | +36 30 522 5994 | www.kek.org.hu

KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT

A KÉK – Kortárs Építészeti Központ fiatal építészek, képzőművészek és civilek által alapított és működtetett, független építészeti és kulturális intézet. 2006-os megalakulása óta a KÉK folyamatosan bizonyítja, hogy friss, problémaorientált és nemzetközileg is releváns programjaival képes új szempontokat nyitni az építészeti és városi nyilvánosságban. A KÉK kezdeményezési között szerepelnek kiállítások, konferenciák, vitafórumok, workshopok, építészeti túrák és fesztiválok. A szervezet részt vesz a nemzetközi építészeti adatbázisok magyar anyagainak elkészítésében, valamint a hazai szakmai továbbképzésben is. A KÉK széleskörű nemzetközi kapcsolatokkal bír, partnerei között olyan intézmények szerepelnek, mint a brit Architectural Review, a német DAZ-Deutsches Architektur Zentrum, az osztrák AzW-Architektur Zentrum Wien vagy a prágai CCEA-Ceter for Central European Architecture.

HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE CENTRE

KÉK is an independent architectural cultural centre operated by young Hungarian architects, artists and civilians. Since its inception in 2006, KÉK is continuously proving that it can open new perspectives in architectural and urban thinking in Hungary through its fresh, provoking and focused programs, relevant also in international context. This organization is currently the only internationally acknowledged professional platform representing contemporary architecture in Hungary. The initiatives of KÉK include Hungarian and international exhibitions, conferences, architecture tours and festivals. KÉK also collects data on the Hungarian architectural scenery for international architecture databases, and participates in Hungarian professional training programs as well. KÉK has built an extensive international network of partner organisations, such as Architecture Review, DAZ - Deutsches Architektur Zentrum, AzW-Architektur Zentrum Wien and CCEA-Center for Central European Architecture Prague.

illuminations

epiteszforum.hu

MITTE

ERA21

Kingdom of the Netherlands

OCTOGON
EUROPEAN ARCHITECTURE

HYPE AND HYPER

osztrák kulturális fórum bud

INSTITUT
FRANÇAIS
BUDAPEST

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Hungary

nca

est.hu

PESTI 411

Half Plan at N

388/20

Section thro' Main
Entrance

Inside of Window

FILMNAPOK.KEK.ORG.HU